OpNieuw

KRANT VOOR DE NIEUWMARKT
25e jaargang nr4. december 2007

PALTHE

STOMERIJ KLEDINGREPARATIE SCHOENMAKERIJ

voor particulieren en bedrijven

aktie januari 2008
*GORDIJNEN 30 % korting
*2 KOSTUUMS REINIGEN;
3e KOSTUUM GRATIS

aktie februari 2008
*15 % korting op het reinigen van
JACKS/REGENJASSEN/MANTELS
*2 PANTALONS REINIGEN;
3e PANTALON GRATIS

aktie maart 2008
*20 % korting op het reinigen van
DEKBEDDEN/DEKENS
*2 COLBERTS REINIGEN;
3e COLBERT GRATIS

OPENINGSTIJDEN
MAANDAG t/m VRIJDAG : 9.00 - 18.30 UUR
ZATERDAG : 9.00 - 17.00 UUR

PALTHE
NIEUWMARKT
PALTHE / THE TAILOR COMPANY
NIEUWMARKT 30 1012 CS AMSTERDAM
TEL: 020 6230337

COLOFON

OpNieuw is de krant voor de Nieuwmarktbuurt, door en voor buurtbewoners en wordt gedrukt in een oplage van ± 4750.
OpNieuw wordt gratis huis aan huis verspreid in het gebied dat begrensd wordt door Geldersekade, Oosterdok, Oudeschans, Zwanenburgwal, Staalkade, 's Gravelandseveer, Kloveniersburgwal en Nieuwmarkt en op Uilenburg.
Stadsdeel Centrum financiert mede de krant met middelen die met dit doel ter beschikking gesteld zijn aan Wijkcentrum D'0ude Stadt.
Het plaatsen van ingezonden brieven betekent niet dat de redactie instemt met de inhoud.

Redactie:
Jorge Bolle, Dunya, Piet van Harn, Greet van der Krieke, Sjaak van der Leden, Martijn van der Molen, Henk Oldeman, Riet Paasman en Antje Postma.

Medewerking:
Els Agtsteribbe, Tom Blits, Janus Bonkhoofd, Haije Bouwman, Peter Commandeur, Stevan Luyckx, Peter Spruijt, Michel Stoopman, Fien Volders, Alyanne Willeman.

Bezorgers:
Pietje & Iman Baardman, Beiki Bakker, Ko Bijker, Paula Bosch, Cocky de Graaf, Myrna van Hees, Femke Koens, Greet van der Krieke, Marten van der Krieke, Sjaak van der Leden, Mieke Lokkerbol, Martijn van der Molen, Henk Oldeman, Antje Postma, Piet Seysener, Hans van der Sluis, Johan Suttorp, Dunya Willeman.

Omslag:
Voorplaat: Ies Jacobs, aquarel
Achterkant: Foto Aloys Ginjaar uit de serie: "Winter1991"

Druk: Leeuwenberg

Uitgave: Stichting OpNieuw. Amsterdam
K.v.K.: 41209382

Redactieadres:
Recht Boomssloot 52
1011 EC Amsterdam
Fax: 6201096
email: opnieuw@nieuwmarktbuurt.nl
web-site: www.opnieuw.nu

Giro: 6037046 t.n.v: Stichting OpNieuw, Amsterdam
Redactiecontact: Riet Paasman, tel. 6107651
Voor advertenties etc. kunt u bellen:
Sjaak van der Leden, tel. 6247075

Deadline volgende OpNieuw:
Maandag 3 maart 2008, 24.00 uur.(onder voorbehoud)

© Alle rechten voorbehouden

OpNieuw

STEUN IN DE RUG OpNieuw wenst u prettige kerstdagen en een gelukkig 2008. Laat het nieuwe jaar voor onze buurtkrant goed beginnen door uw gulle giften te storten op gironummer 6037046 van Stichting OpNieuw. Ook het komend jaar zullen er weer vier mooie dikke nummers, waaronder een heel bijzonder jubileumnummer, verschijnen. Leve de 25 jarige OpN ieuw. De volgende bijdragen zijn het afgelopen kwartaal binnen gekomen. J.C. J.: € 50,-, Stichting Aprilfeesten: € 1000,-. Dank voor uw steun!

18

EEN DIKKE KNUFFEL IN 2008 MET DE BESTE WENSEN

24

VERKEERD VERBONDEN
BUURTBEWONERS LATEN MILJOEN EURO'S LIGGEN

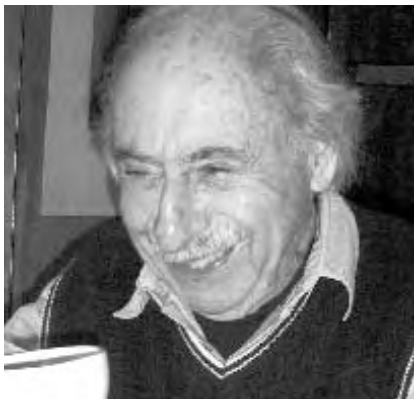

4

BIBELIJN & RAGELTJE
STANDJES VAN VIJF MINUTEN

20

MAAK DAT DE KAT WIJS
NIEUWMARKT IN HET WERELDNIEUWS

12 13

SPREKEN ALS DE GRAVEN
KIJK OP DE KERK-PAGINA'S

ONZICHTBARE KABOUTERS
6
OVER KLINKERS EN MEDEKLINKERS

33

HUIS VAN DE BUURT
TEL UIT JE WINST

29

VERKEERSCIRCULATIEPLAN
AUTOBEREIKBAARHEID VIA DUBBELE T-KRUISINGEN

BUURT VAN DE BLAUWE KNOOP

Ze liggen er nog. Waarschijnlijk zullen ze nog jarenlang het stof van sjieke ouderdom vergaren: de fles Margaux 1er Grand Cru Classé, de Pichon Comtesse Pauillac en de Nuits Saint-George Clos des Porets. Deze toppers lagen klaar voor buurtbewoners die het goede antwoord gaven op de vraag 'Wie is de man van Monique?' in het vorige nummer van OpNieuw. Niemand deed dat. Blijkbaar zijn de bewoners van de Nieuwmarktbuurt geen drinkers. Zeker geen wijnliefhebbers. Een aantal klanten van De Schottenburch heeft nog wel op slinkse wijze geprobeerd de naam van die vrolijke op los te peuteren, maar Monique Kok en haar collega's zijn geen verraders. Nu kunnen we het wel verklappen. De pop heet JP. Het is de afkorting van Jean-Pierre. Hij is helemaal niet oud en komt gewoon van de Utrechtse rommelmarkt. Proost.

Ies Jacobs
Still going strong

Ik bel aan bij een mooi pandje aan de Groenburgwal en roep mijn naam door de intercom. Ies Jacobs doet open; een kleine onmiskenbaar joodse man staat mij boven aan de trap op te wachten. Voor iemand van 89 jaar maakt hij op mij een bijzonder krasse indruk.

Ies Jacobs in zijn atelier, november 2007.
Foto: Antje Postma

Antje Postma

Aanleiding van mijn bezoek is het onlangs verschenen boek met de titel "Ies Jacobs Overleven een kunst: een levenschets & oorlogsherinneringen". Het boek werd op 25 september op het stadhuis aangeboden aan burgemeester Job Cohen. Het bevat niet alleen zijn levensverhaal maar vooral het verblijf in 1942 tijdens het Drentse rijkswerkkamp De Kremboong. De tekeningen die hij er maakte vormen een soort dagboek in beeldvorm. Het zijn eigenlijk cartoons. Zelf noemt hij ze 'kampflitsen' die hij in die tijd stuurde naar zijn latere echtgenote Hetty Sammes. Onder een van die cartoons zie ik staan: 'wekelijkse reiniging met warm water' of 'wie ruilt een boterham voor een cigaret'? Het zijn vermakelijke tekeningen. Geen angst Ies vertelt: "Ondanks de beperkingen en het zware werk leefden wij niet in angst. We waren vastbesloten om ons niet naar Westerbork te laten afvoeren. Dan zouden we vluchten. Verder konden we ons vrij bewegen. Het kamp stond onder auspiciën van de Heidemaatschappij die ook financieel heeft bijgedragen aan het produceren van dit boek". Behalve illustraties of schetsen bevat het boek tal van foto's uit die tijd van familie, vrienden en onderduikadressen waar Ies tijdens de oorlog heeft gebivakkeerd. Het valt op hoe vrolijk de tekeningen zijn. "Ja", zegt Ies "wat moet je anders? Ik maakte de tekeningen voor m'n plezier. Behalve tekenen speelde ik viool in het revuetheater van de Kremboong Boys. Later heb ik ook nog enkele malen op het toneel gestaan na de oorlog."

Eerste stappen

Ies Jacobs begon zijn loopbaan noodgedwongen als banketbakkersleerling, maar al snel wist hij dat zijn ambities op een ander vlak lagen, bij het tekenen en schilderen. Overdag werkte hij bij bakkerij Muller in de Scheldestraat en 's avonds mocht hij iets eerder weg om eerst een half uur naar huis te lopen in de Transvaalbuurt en daarna nog eens een half uur naar de 1e van der Helststraat waar de tekenschool was, voor schilderles bij Jan van Tongeren. Dat was in 1937. Vandaar dat zijn banketbakkersloopbaan niet lang heeft geduurd. In de tussentijd begon het leven langzaam maar zeker te veranderen. Er was grote werkloosheid en de leefomstandigheden werden er niet beter op. Uiteindelijk kwam Ies Jacobs terecht op de Kunstnijverheidsschool in de Gabriël Metsustraat. Vanuit het raam op de tweede verdieping keek je regelrecht op het gebouw waar nu de Amerikaanse ambassade is gevestigd, vertelt hij. Tijdens de oorlog hield Rijkscommissaris Seyss-Inquart daar kantoor en was Ies getuige van allerlei militaristische taferelen. Op een bepaald moment eind '41 werden de joden geweerd uit het normale leven en kwam Ies terecht in het Joodse Culturele Centrum aan de Plantage Middenlaan Op een dag kwam hij op school en hoorde dat hij naar een werkkamp gestuurd zou worden in Drenthe. Op de plaats van de school is tegenwoordig een herdenkingscentrum met een muur waarin alle namen van tijdens de oorlog weggevoerde joden gegraveerd staan.

Een van de kaartjes gemaakt voor zijn kleindochter.

Thema

Zijn werk toont altijd mensen in actie bij het uitoefenen van hun beroep of bezig met iets specifieks. Zo tekende Ies jarenlang de repeterende musici van het Concertgebouworkest. Snelle schetsen waar de passie en gedrevenheid van dirigenten als Edo de Waart en Bernard Haitink en de musicerende mensen in de orkestbak bijna van af springt. Hij maakte er hele series tekeningen die ook tentoongesteld werden in de Spiegelzaal en in het trappenhuis van het Concertgebouw in 1980.

Ook op andere plaatsen schetste Jacobs, zoals op de wekelijkse veemarkt in Purmerend waar koeien en paarden werden verhandeld. Hij moet duizenden van dit soort schetsen gemaakt hebben, gezien de grote hoeveelheid werk in zijn atelier en de lange rij schetsboeken die hij vol tekende. Het werk doet qua sfeer denken aan de beelden die Carmiggelt opriep in zijn beroemde Parool-stukjes. Karakteristieke koppen, de sfeer van de alledaagse werkelijkheid in al zijn gradaties. Voor mijn neus kleurt Ies een tekening in met het theezakje waar hij zojuist thee mee heeft gezet! "Ja, je kan alles gebruiken, je eigen bloed of een omgevallen glas wijn", vindt hij. Ik vraag hem of hij eerst ter plekke de schetsen maakt en ze dan later in zijn atelier van kleur voorziet. "Nee", is zijn antwoord, "ik doe alles direct op de plek waar ik ben." Hij laat me twee kleine doosjes met aquarelverf zien die hij makkelijk met zich mee kan nemen.

Beroepshalve

Ies Jacobs was lid van de Vereniging van beroepskunstenaars De Onafhankelijken en had daar jarenlang de leiding over het modeltekenen. Ook nu nog wordt er op vrijdag model getekend in zijn atelier samen met collega-kunstenaars. Vijf minuten standen zoals hij dat noemt. Snelle schetsen achter elkaar. En nog steeds geeft hij les aan zondagschilders eens per twee weken. Vanzelfsprekend heeft Ies Jacobs in zijn lange leven veel geëxposeerd op allerlei plaatsen zoals in de ABN-galerij aan de Vijzelstraat, in het Concertgebouw en via de uitleen door het hele land. Hij maakte in het verleden gebruik van de vroegere BKR, de kunstenaarsregeling waarbij de gemeente werk aankocht van kunstenaars.

Op vele manieren benutte Ies zijn creatieve talenten, ook met zijn viool en op het toneel en ter begeleiding van het marionettentheater. Behalve een rol als de speelman op het dak in de musical Anatevka deed hij in 1980 mee aan een opmerkelijke productie in het Mickerytheater aan de Rozengracht, dat als thema het holocaust-syndroom had. Het stuk Nagalm/Reverberations bestond uit 25 verschillende sketches waarin de spelers in gesprekken en overpeinzingen hun ervaringen en leed uit de oorlog met elkaar en met het publiek deelden. Wat ze hadden beleefd en de impact die het heeft gehad op hun leven. Behalve met beroepsacteurs werd er gespeeld met jonge mensen in opleiding die stuk voor stuk op hun eigen manier hun ervaringen verwoordden en uitbeeldden. Omdat zij regelrecht vanuit hun hart de zaak belichtten, maakte het grote indruk.

Kleindochter

Tekenen zit Ies Jacobs in het bloed. Bijna automatisch, zodra zijn hand een pen vastheeft, begint hij te tekenen zoals een ander misschien een boodschappenlijstje maakt of een briefje schrijft. Hij laat me de striptekeningen zien die hij elke week maakt voor zijn kleindochter. Het zijn cartoons waarin hij de belevenissen van twee kinderen schetst. Bibelijn en haar vriendinnetje Rageltje beleven allerlei avonturen. Bibelijn heeft een hondje Snuitje dat altijd meegaat. Elke week stuurt hij zijn kleindochter twee kaarten met een nieuw avontuur als strip. Het gaat er vrolijk aan toe. Deze striptekeningen vertonen veel overeenkomst met de kampflitsen van toen. Ik zou ook wel zo'n opa gehad willen hebben die wekelijks speciaal voor mij zo'n zelfgetekende kaart stuurt.

Tijdens ons gesprek gaat een paar keer de telefoon waarop Ies zich verexcuseert. Elke keer zijn het vrouwen aan de andere kant van de lijn. "Ja", vertrouwt Ies mij toe: "ik ga het liefst om met vrouwen, mannen zijn vaak zo kinderachtig.. Ik moet daar wel om lachen. Er zit wat in. Vanwege zijn hoge leeftijd moet Ies Jacobs het wel wat rustiger aan doen. Maar voorlopig staat hij nog volop in het leven en heeft hij zelfs nog energie om zich druk te maken over alles wat er in de wereld gebeurt.

Het boek Ies Jacobs Overleven een Kunst is uitgegeven bij Uitgeverij Boom en kost 19.95 euro.

Axie voor een mooiere en schonere Nieuwmarktbuurt

Stevan Luyckx

"Uw ludieke axie is niet onopgemerkt gebleven bij het deelraadsbestuur van Amsterdam Centrum," schreef de gebiedsbeheerder van het stadshart naar aanleiding van het signaleren en markeren van een groot aantal valkuilen en struikelblokken in de Nieuwmarktbuurt.

Dat is duidelijk gebleken. Tientallen grotere en kleinere gaten en verzakkingen in de bestrating zijn inmiddels hersteld. Een spontane greep uit de inventarislijst: de stoep voor de Boomsspijker is nieuw gelegd, de Rechtboomssloot is aan de oneven zijde flink met zand bestrooid, het trottoir in de Montelbaansstraat is helemaal opnieuw betegeld. Op de Oudeschans zijn kuilen en rioolputten gefatsoeneerd en de invalidenparkeerplaats tegenover de Nieuwe Batavierstraat is weer struikelvrij gemaakt. In de Nieuwe Jonkerstraat zijn alle kuilen plotsklaps verdwenen en op de speelplaats van de Antonieschool zijn welgeteld vijf steentjes weer glad getrokken met de rest. In de Nieuwe Jonkersstraat is één straatklinker wel heel eenzaam tussen zijn medeklinkers terecht gekomen: zijn rood gebakken kleur valt op tussen zijn oudere soortgenoten. Een speels accent heeft de stratenmaker hiermee achtergelaten. Op de hoek met de Geldersekade heeft de man zelfs de fel oranje markering van een groot gat ongemoeid gelaten!

Aan de 'Chinese kant' van dezelfde kade zijn bijna alle gaten en gaatjes gedicht.
Waarom het ene gat wel en het andere niet wordt opgevuld is niet te peilen; het blijft een raadsel. Nog raadselachtiger is de onzichtbaarheid van de stratenmakers.
Behalve op de Rechtboomssloot heb ik nooit iemand aan het werk gezien. Kabouter-stratenmakers 's nachts met vilten zolen onder hun klompen? Dat het grote gat aan de voet van een van de Waagtorens verdwenen is, is heel mooi maar de oranje verf heeft geen zin meer.

Aan de Amstel bij de Stopera. Foto's: Sjaak van der Leden

De stenen hadden ook ondersteboven gelegd kunnen worden. Weg verf! Bij de ingang van de Flesseman is de bestrating ook weer struikelvrij gemaakt en bij het Pintohuis is zelfs een halve stoeptegel in een gat gelegd. Ik stond even paf toen ik het zag.

Tot besluit van deze wandeling even stilstaan op de St. Antoniessluis en bij het Rembrandthuis/museum. Op de St. Antoniessluis was de bestrating erbarmelijk. Dat is helemaal hersteld, op een paar schoonheidsfoutjes na, maar dat komt wel goed. Voor de deur van de Grote Meester is er een rioolputje waar op een kwart vierkante meter vijf(!) verschillende gesteenten mijn markeringsdrift hebben opgewekt. Ik heb toen lelijkheid met lelijkheid 'bespoten' en.... het heeft gewerkt. De ene lelijkheid is zeer vakkundig weggewerkt, restanten van mijn lelijkheid zijn nog te zien, maar dat slijt wel.
De Axie van het Stadsdeelbestuur is dus ook niet onopgemerkt gebleven! Tot zover het kleine werk. Het echte werk moet nog gedaan worden in de Monnikenstraat, de Bloedstraat en de Gordijnensteeg. Onder andere. Dat is geen kabouterwerk meer, maar het echte grote mensenwerk.

Hele en halve fietsen

Stevan Luyckx

1.187 fietswrakken staan er in de Nieuwmarktbuurt. Ze zijn geteld. Allemaal. Van de Prins Hendrikkade tot het 's Gravelandseveer en van de Uilenburgerstraat tot de Kloveniersburgwal.

Om daar wat aan te doen is er de AXIE voor een SCHONERE en MOOIERE NIEUWMARKTBUURT. De Stadsdeelraad Amsterdam Centrum heeft geld besteed aan het plaatsen van roestvrijstalen beugels om onze fietsen te kunnen stallen. Maar het aantal fietswrakken dat daar wegrot is heel groot. Die moeten weg om plaats te maken voor hele fietsen.

Wat te doen met 1.187 fietswrakken?
Een paar suggesties:

- **Met een haakse slijper alles los slijpen en linea recta naar de schroot.**
- **Wat er nog aan bruikbare onderdelen aan zit demonteren en recycleren**
- **Met onderdelen 'nieuwe fietsen'-'te gekke fietsen'-'unieke fietsen' bouwen die vrij beschikbaar zijn en veel meer succes zullen hebben dan het mislukte 'witte fietsenplan' uit de jaren zestig.**
- **Een fietsen-piramide van formaat, uitbundig aan elkaar gelaste wrakken, een gigantische ode aan DE FIETS als BIZAR FENOMEEN.**
- **De plek: de dode cirkel bij het Stadhuis/Muziektheater. Met een een Amsterdams Monument met allure, een blikvanger van jewelste en fotogenieker dan die onbenullige emmertjesfontein bij het NEMO. Die moet weg!**

Ik denk onwillekeurig aan Jean Tinguely : EEN ENORME FIETSFONTEIN, oftewel

1.187 FIETSWRAKKEN OMTOVEREN IN EEN KUNSTWERK

Enig idee? Reageer: luyckx@simPC.nl

ZINVOL GEWELD

Met Hupie en met Pietje liep
ik langs een slagerswinkel.
Alwaar een roodharige kinkel
varkenshaas kocht. Hupie riep:

"Slager, heeft u varkenspóótjes?"
Die sprak: "zéker wel, bij hopen."
Piet zei: "wat zal dat moeilijk lopen."
Boos sloeg de slager iets in mootjes.

Huup liep schaterend naar huis,
toen uit het niets, als God der wrake,
die Rooie met verstand van zaken
mij een schop gaf in mijn kruis.

Na de pijn ontstond het inzicht
dat die schop tegen mijn kloten
geen wraak was voor wat varkenspoten
maar iets moest rechtzetten, wellicht.

In Sloten miste hij zijn kans.
Op de brug over de Ringvaart
trok hij de joker, ik de troefkaart.
Nu ontliep ik niet de dans.

Wat viel voor schoffies te beleven
in dit dorpje aan de stadsrand?
't Was Harz' zwembad (met een zandstrand!)
waarin geregeld drollen dreven.

Soms zwom een rat mee in het duister
onder de gladde vlonderplanken.
Toch wil ik Harz alsnog bedanken
voor zijn zwempoel zonder luister.

Na ons modderbad naar huis,
over de brug. In het riet
stond de Rooie, vissend. Volgens Piet
was 's vissers haarkleur niet erg pluis.

Ruim op afstand schold Piet: "Rooie,
Vuurtoren en Biet." Met kwaaie kop
wachtte die ons grimmig op,
een week na Pietjes laffe klooien.

....Hoe raakten wij in eigen oord?
Op de brug viel niets te plooien.
Huup en Piet sprongen als vlooien
langs de Helhond voor de poort.

Persoonlijk had ik niets misdaan.
Dus liep ik door. 'k Verzon een list.
Ik hield mij slap--als pacifist.
Hij liet mij schuimbekkend weer gaan.

Nu trof hij dus alsnog mijn kloten.
Piet had hem tijdig in de smiezen.
Ik leerde vrienden slimmer kiezen.
Dankzij die Rooie uit Sloten.

Janus Bonkhoofd

ACTIE 'DE PINTO BIEB MO

Beste buurtbewoners, graag willen we jullie eens uitgebreid op de hoogte brengen van wat het afgelopen jaar gebeurd is op het Pinto Bieb front.

Op 4 december 2006 stuurde wethouder Welzijn Wil Codrington ons een verslag van het gesprek dat de actiegroep De Pinto Bieb Moet Blijven enkele maanden eerder met haar had. Ze liet onder andere in het verslag daarvan schrijven: "Wil Codrington vindt het initiatief van de actiegroep om nieuwe culturele activiteiten te ontplooien in de buurt sympathiek. Zij is voorstander van het behoud van de sociaal/culturele functie in de buurt. Maar niet het behouden van Pinto als buurtbibliotheek, omdat dit het functioneren van de nieuwe bibliotheek in de Czaar Peterstraat zal ondermijnen. Deze opvatting wordt ook gedeeld door de Openbare Bibliotheek."

Wat hier wordt beweerd is voor de actiegroep, en waarschijnlijk voor veel anderen, een onbegrijpelijke opvatting en we vragen ons af waarop de bewering gebaseerd is. Het is toch heel onwaarschijnlijk dat mensen uit Oost massaal naar het Pintohuis gaan als ze in de Czaar Peterstraat terecht kunnen. Bovendien, en dat is natuurlijk heel ironisch, wordt er binnenkort een bibliotheekfiliaal aan het Javaplein geopend. Dat is op twee steenworpen afstand van het Czaar Peterfiliaal. Hier wordt dus, met twee maten gemeten. Dit is geen coherente politiek en we protesteren hier heel sterk tegen.
Velen vermoeden dat de stadsregering en de OBA-directeur eerder bang zijn voor de ondermijning van het functioneren van de nieuwe Centrale, maar dat ze dat niet durven toegeven. Hoe het ook zij, de huidige Pinto Bieb wordt van officiële zijde als een bedreiging gezien voor andere bibliotheken en daarom moet hij verdwijnen. Een prachtig, heel geliefd, klein, gezellig bibliotheekje wordt dus gezien als een serieuze bedreiging. Steeds meer dringt zich de vergelijking op met het verhaal van Asterix en Obelix: een klein dorpje dat zich verzet tegen duizenden Romeinen. Wie heeft de toverdrank?

Het verslag gaat verder: "Wil Codrington ziet vier opties: 1.Behoud van Pinto als buurtbibliotheek; Wil Codrington laat de financiële consequenties van deze optie uitrekenen. 2. Beperkte bibliotheekfunctie (kan ook in een andere locatie); Wil Codrington laat de financiële consequenties van deze optie uitrekenen. 3. Behoud van ontmoetingsfunctie (leestafel + internet) in deze buurt (kan ook in een andere locatie); Wil Codrington heeft voorkeur voor deze optie. 4. Vrijkomen van het Pintohuis; Wil Codrington wil de consequenties (bijvoorbeeld voor basisscholen en ouderen) van sluiting bespreken in de raadscommissie Welzijn & Onderwijs. Wil Codrington sluit deze bijeenkomst af met de mededeling dat zij deze vier opties, maar dat kunnen er ook minder zijn, zal bespreken in de raadscommissie Welzijn & Onderwijs."
De wethouder zegt dus dat we niet mogen hopen op "het behouden van Pinto als buurtbibliotheek", maar tegelijkertijd ziet ze als optie 1; "Behoud van Pinto als buurtbibliotheek".

Het valt niet mee om hiervan speculaas te bakken. De huidige PvdA stadsdeelvoorzitter Iping (toen wethouder Welzijn) zei op 4 maart 2006: "Ik noem wat wij voor ogen hebben een buurtbibliotheek, want ik vind 'voorziening' zo'n rotwoord. Het gaat om een 'kleine buurtbibliotheek', waarvoor wij de 'spullen' inkopen bij de OBA. We willen ouderen een mooie grote leestafel bieden. Ik stel dan voor om samen te werken met de drie scholen in de buurt, aangezien het een voorziening is die wij gezamenlijk aanvragen van de bibliotheek en onderbrengen in het Pintohuis."
Actiegroep ziet niets in een paar planken met populaire boeken en is bang dat Ipings 'kleine buurtbibliotheek' het begin van het einde is, waarbij het woord sterfhuisconstructie vaak valt. Het is optie 2 van Codrington en daar stond tussen haakjes laconiek achter 'kan ook in een andere locatie'. Waarschijnlijk is dit dus de onzalige, uitgeklede optie waar het college op afstevent. Dan zijn we als buurtbewoners het Pintohuis dus alsnog kwijt en daar moeten we ons tegen verzetten.

Intussen wordt de besluitvorming maar vooruitgeschoven. Op 12 maart 2007 schreef Codrington: "Zoals het er nu naar uitziet zal de bouw (van de Czaar Peterbibliotheek), door alle noodzakelijke procedures pas starten in 2009 of 2010. Dit houdt in dat de oplevering van het wijkfiliaal niet eerder is dan in 2011 of 2012. Het huidige wijkfiliaal De Pinto blijft in de Sint Antoniesbreestraat totdat de nieuwe locatie opgeleverd wordt. Dat houdt dus in dat een discussie over de toekomst van het wijkfiliaal De Pinto momenteel niet meer actueel is. Om die reden zal ik op een later tijdstip dan gepland met de raadscommissie Welzijn & Onderwijs over dit onderwerp in discussie gaan."
Wij schreven haar toen dat we aandringen op herziening van het oude raadsbesluit uit 1994 en op een snelle besluitvorming, zodat er tijd is om vier ton extra per jaar te vinden voor het openhouden van de Pinto Bieb. Tot nu toe hebben we niets vernomen van mevrouw Codrington.

Een andere reden voor het vooruitschuiven van de besluitvorming kan zijn dat het onderwerp toch verdeeldheid teweeg brengt tussen de PvdA en GroenLinks. Tijdens het politiek café, dat de actiegroep op 4 maart 2006, vlak voor de gemeenteraadsverkiezingen, organiseerde bevestigde Marco de Goede nog eens het standpunt van GroenLinks: "Als ik even terugga naar een jaar of dertig geleden, de Nieuwmarktrellen, de metroaanleg. Er zijn toen een hoop dingen aan de buurt beloofd. Het zit, voor mijn gevoel, nog veel mensen dwars dat het stadsdeel daar niet meer naar luistert. Het was ooit een slechte buurt, het gaat nu goed, ik denk dat we blij mogen zijn dat het goed gaat met de Nieuwmarktbuurt en juist de voorzieningen in stand moeten houden." GroenLinks is bovendien een partij die je associeert met kleinschalige voorzieningen en met de menselijke maat. Van de PvdA is bekend dat zij grote waardering hebben voor grootschalige projecten die moderniteit en vooruitgang uitstralen. De kleinschalige ouderwetsheid van het Pintohuis hoort daar niet bij. Je moet PvdA-ers dus altijd heel duidelijk maken dat ze het belang van het kleinschalige

ET BLIJVEN!' TOT NU TOE

8 oktober 2005: het pintohuis bezet. Foto: Evert Odekerken

en de 'menselijke maat' niet moeten vergeten. Het kost vaak wel enige moeite, zoals tijdens de Nieuwmarkt/Stopera/metrorellen is gebleken. Soms lukt het, soms niet, zie de Stopera, die nog steeds een steen des aanstoots is.
Dat moderne grootschaligheid lang niet altijd een garantie voor succes is, bleek maar weer eens uit Het Parool van 24 november: "Veel minder boeken op de planken, een doolhof, pure chaos en designterreur. De kritiek op de nieuwe openbare bibliotheek op het Oosterdokseiland is niet van de lucht. … In een open brief aan de directie, 'Bibliotheekbezoekers slachtoffer van designterreur', klaagt een trouwe lezer over de situatie."

Daar komt bij dat in het megagebouw een sfeer van massaliteit en onpersoonlijkheid heerst, een gebrek aan mogelijkheden voor spontane menselijke contacten. Mensen gaan zich dan ook zo gedragen en iedereen straalt dat uit: laat me met rust, spreek me niet aan, want ik wil alleen zijn. Heel anders is dit in een bibliotheek als het Pintohuis, waar het gebouw de mensen letterlijk dicht bij elkaar brengt, waardoor contact gestimuleerd wordt. Bovendien raak je natuurlijk alleen al door die prachtige historische ruimte positief gestemd. Maar dat alles moet wel gebaseerd zijn op een volwaardig boekaanbod voor kinderen, volwassenen en ouderen. Waarom moeten ouderen genoegen nemen met de meest populaire boeken en waarom zouden ze niet boeken over filosofie willen lezen, of over gezondheid, geschiedenis en noem de hele bovenverdieping van de Pinto maar op.

Volgens het huurcontract van Pintohuiseigenaar Stadsherstel heeft bij opzegging van het huurcontract 'de Portugees-Joodse gemeenschap' het eerste recht op het Pintohuis. In de praktijk is dat het Joods Historisch Museum, maar dat heeft geen belangstelling. Die is er wel bij Museum Het Rembrandthuis.

De directeur heeft al eens uitgebreid in het Pintohuis rondgekeken. Een andere belangstellende partij is de Amsterdamse Spinoza Kring. Op initiatief van de museumdirecteur is er een gesprek geweest met de voorzitter van de ASK. Het Rembrandthuis wil in het Pintohuis zoiets als een 'studiecentrum' vestigen. We kunnen er dus van uitgaan dat de directeur al plannen heeft en daar ook Stadsherstel mee benaderd heeft. Als dit soort plannen doorgaan dan betekent dat, dat het Pintohuis voor de buurtbewoners gesloten is. Dat zijn we dan kwijt.
Ondertussen is in de stadsdeelraad een werkgroep gevormd waarin SP en VVD samenwerken om in Amsterdam een serie niet-commerciële ruimtes te creëren waar ouderen vanaf 's ochtends 10 tot 13 uur koffie kunnen drinken en de krant lezen, zonder verdere activiteiten. Tijdens een gesprek met de SP bleek dat ze de Pinto Bieb hier heel geschikt voor vinden. De actiegroep is in principe heel positief over het initiatief, omdat het Pintohuis dan veel vaker open zal zijn. Maar dit mag natuurlijk geen eerste stap zijn richting 'kleine buurtbibliotheek'.

We hebben op 27 november j.l. aan Codrington een brief gestuurd waarin we haar nogmaals vragen de bovengenoemde opties aan de raadscommissie voor te leggen. We verzochten haar dit zo snel mogelijk doen, want er moet tijd zijn voor een weloverwogen, democratisch proces. Als besloten wordt dat de Pinto Bieb in huidige vorm bibliotheek blijft, dan moet er immers tijd zijn om, naast de gelden voor het Czaar Peterfiliaal, vier ton te vinden voor de Pinto Bieb. Mocht onverhoopt een van de andere opties doorgaan dan zal daarvoor ook een budget gevonden moeten worden.

Op 11 december is er een bijeenkomst van de raadscommissie Welzijn waarin vragen hierover aan Codrington zullen worden gesteld. Het laatste bericht is dat Codrington 'er mee bezig is'. Wie weet horen we binnenkort op z'n minst wanneer de wethouder met een voorstel komt.
Inmiddels is op initiatief van de actiegroep een stichting opgericht die als doel heeft de Pintobibliotheek in huidige vorm in stand te houden en het gebruik van het pand door bewoners te stimuleren door activiteiten te ontwikkelen. Op het moment van schrijven is in het Pintohuis een verbouwing bezig. De inneem- en uitleenbalie verdwijnt en komt een 'Lendomaat' (van het Engels, to lend: lenen). Hiermee wordt het persoonlijk contact tussen personeel en leners tot een minimum beperkt en dat scheelt personeelskosten. Als u vragen heeft dan kunt u straks wel terecht bij de nieuwe 'informatiebalie', maar toch wordt zo weer een voor velen belangrijk moment van menselijk contact vervangen door een apparaat. Dit betekent dus een ernstige achteruitgang van de kwaliteit van deze voorziening.

In de volgende Opnieuw leest u over het vervolg van het dappere verzet van de kleine Pintorixen tegen de aanvallen van machtige tegenstanders.
Laat ons weten wat u er van vindt op pintobieb@yahoo.com.
Zie ook http://www.oudestadt.nl/pinto/

De actiegroep

BEN OVERWATER AARDAPPELEN - GROENTEN - FRUIT

UW GESNEDEN GROENTESPECIALIST
VOOR HORECA EN INSTELLINGEN

020 - 6 204 553

DIERENKLINIEK P. VAN DOORMALEN

Oostenburgergracht 183 • tel. 6206611
behandeling volgens afspraak
maandag t/m vrijdag van 9.00-20.00 uur

Installatie - Advies - SoHo - Thuis
www.tjoen.dds.nl/linux/ - tjoen@dds.nl
St. Antoniesbreestraat 78
020-6231276 ma-vr 8.30-12.30

de WEEGSCHAAL
30 jaar gespecialiseerd in **natuurvoeding**

Dagelijks vers en biologisch:
Brood, banket, veg. snacks, groente, fruit en zuivel
En verder:
Gluten-, lactose- en suikervrije producten
Mediterrane & Japanse delicatessen
Natuurlijke cosmetica

JODENBREESTRAAT 20 bij Rembrandthuis **tel. 020 6241765**

MR DRS J.J. ZIJLSTRA
ADVOCAAT
TEVENS
BELASTINGADVISEUR

OUDESCHANS 8/BG 1011 KX AMSTERDAM
TEL. 4223908 FAX 4223909

Basil de Visser
Strijkstokken

copieën ~ beharen ~ reparaties

Binnen Bantammerstraat 10 A
tel: 6235614
www.bows.nl

PANATTA GYM FITNESS CLUB

OUDESCHANS 30
1011LB AMSTERDAM
TEL: 020-6245858

fitness voor nog géén €uro per dag !!
geen borg, geen inschrijfgeld !
INCLUSIEF:
* SAUNA * TURKS STOOMBAD
* INFRAROOD-CABINE * LOCKERS
* weging op de lichaams-compositie-analyzer
* 50 % korting op de snelbruiners en power-tower

per maand € 29,95 all in

openingstijden:

maandag	08.30-22.30 u	donderdag	10.00-22.30 u
dinsdag	10.00-23.00 u	vrijdag	08.30-22.00 u
woensdag	08.30-22.30 u	zaterdag	10.00-18.00 u
		zondag	13.00-19.00 u

DE WIJNERIJ
Binnen Bantammerstraat 8
1011 CK Amsterdam
Tel : 020 - 6256433
specialist in franse wijnen

elke 1ste zaterdag van de maand OPEN KELDER

wijn- avonden & cursussen

bestellingen gratis milieuvriendelijk **thuisbezorgd**

De Tweede Ronde

TWEEDE KANS (MERK)KLEDING
Sieraden, Tassen, Accessoires, Oud Servies, Linnengoed
di-wo-do 12-18 u. vr-za 10-17 u. Tel. 020 420 1425
KROMME WAAL 10 1011 BS AMSTERDAM

restaurant
Hemelse Modder
Verrassend eerlijk genieten

Hemelse Modder
Oude Waal 11
1011 BZ Amsterdam
020 624 32 03

open vanaf 18.00 uur
www.hemelsemodder.nl

Nieuws uit het Pintohuis

Bij het ter perse gaan van dit nummer hebben we een opgefrist filiaal gekregen: vernieuwde entree, koffieautomaat, betaalautomaat, lendomaat (to lend = lenen) - het personeel blijft behulpzaam en klantvriendelijk. Boven is een studiekamertje voor het publiek, waar onder andere filosofieboeken in te zien zijn. De leestafelbekleding wordt nog vernieuwd en de prikborden in de gang en op de jeugdafdeling krijgen een kleurtje.
In het filiaal wordt af en toe ook muziek gemaakt, zoals op 18 december, toen een klassiek concert werd gegeven met werken van onder andere Sjostakovitsj en Milhaud, uitgevoerd door een saxofoon en een piano. Op de derde dinsdag van januari (de 22ste) geven Marianne Koopman (sopraan) en Oxana Polman (piano) een uitvoering met klassieke muziek.

We organiseren zulke culturele activiteiten nu een jaar en ze zijn echt de moeite waard. Onze programma's staan in het OBA-journaal in de Uitkrant. Met OBA- of Stadspas kost de toegang € 3,75, voor niet leden € 5,00. Alleen solotoneelvoorstellingen of kostbare optredens kunnen duurder uitvallen. De voorstellingen beginnen meestal om 20.00 uur en na afloop is er altijd gelegenheid voor een drankje en een praatje. We brengen flyers uit die in het Pintohuis komen te liggen, aan de gevel hangen we een affiche. Houd ons dus in de gaten.
Rest ons iedereen voor het nieuwe jaar een goede gezondheid en leeshonger toe te wensen.

Het Pintohuis-team

Hartelijk welkom in de nieuwe bibliotheek

Ik wil graag mijn ervaring met u delen over de nieuwe OBA en het Pintohuis. Voor school moest ik een bepaald boek lezen binnen drie weken en ook nog een verslag erover schrijven. Ik moest voor het boek naar de bieb en dacht, omdat de oba dichtbij is en zo groot is, daar ga ik heen. Ik kwam daar en dacht het is toch wel erg groot en vroeg of ze misschien wisten waar het boek lag. Vervolgens werd ik naar de derde etage gestuurd. Na lang zoeken vroeg ik het weer aan iemand die me toen naar etage 1 stuurde. Ik zoeken naar het boek dat blijkbaar op de tweede etage zou moeten staan. Na lang zoeken heb ik het boek laten bestellen. De volgende dag zou ik een telefoontje krijgen. Vier dagen later nog steeds niks gehoord. Ik ging toen maar weer naar de OBA om naar het boek te vragen. Ik liep naar de balie om vervolgens te worden aangekeken of ik niet lekker was. "Sorry hoor, maar u staat niet op de lijst" kreeg ik te horen. Ik heb ze nog proberen uit te leggen dat dat niet kon, maar ze bleef me aanstaren met een blik: wat moet ik dan voor je doen als je zo graag wilt.
Ik ben toen pissig weggelopen en de volgende dag naar het Pinto-huis gefietst. Ik kwam binnen en het viel me op hoevéél mensen er zaten. Ik kreeg het boek meteen met een vriendelijke lach en dacht hé, hier ga ik vaker heen.
Alyanne (15), leerling van Fons Vitae

advertentie

Nieuwe Seniorenwijzer

De nieuwe Seniorenwijzer voor alle bewoners van stadsdeel Amsterdam-Centrum is onlangs verschenen. Hierin is allerlei praktische informatie over instellingen en hun diensten op een rijtje gezet. De Seniorenwijzer is GRATIS af te halen op de volgende adressen:

Dienstencentrum d'Oude Sladl
Sint Antoniesbreestraat 32

Buurtcentrum de Boomsspijker
Necht Boomssloot 62

Wijkcentrum d'Oude Stadt
Nieuwe Doelenstraat 65

Hendrik de Keyser in de Zuiderkerk

Els Agtsteribbe

Onder het motto 'eerherstel voor Hendrik de Keyser' is in juni 2007 het initiatief genomen om het graf van Hendrik de Keyser in ere te herstellen en om op de begane grond van de Zuiderkerkstoren een permanente expositie in te richten, gewijd aan De Keyser en aan de Zuiderkerk en zijn geschiedenis.

Deelraaddebat in de Zuiderkerk, 30 maart 2006. Foto: Sjaak van der Leden

Hendrik de Keyser, in de eerste decennia van de zeventiende eeuw stadsbouwmeester van Amsterdam, is in door de hem gebouwde Zuiderkerk begraven. Zijn graf en zijn zerk zijn daar nog steeds. Helaas zijn die niet meer zichtbaar. In de kerk is nauwelijks informatie over de bouwmeester en de historie van de kerk te vinden. Er staat een klein informatiezuiltje in de kerk. Dat doet geen recht aan het belang van Hendrik de Keyser voor Amsterdam en Nederland. Dat was initiatiefnemer Hendrik Battjes al geruime tijd een doorn in het oog. Hij schreef een rapport en zocht medestanders. Eerst werd een klein comité opgericht. Steeds meer organisaties sloten zich aan.

Hendrik de Keyser

Hendrik de Keyser, die leefde van 1565 tot 1621, was beeldhouwer en architect. Hij ontwierp en voerde uit. Hij bouwde huizen, kerken en torens en maakte gevelbeelden en graftombes. In 1595 werd hij benoemd tot stadssteenhouwer. Hij groeide uit tot de eerste stadsbouwmeester en was de belangrijkste beeldhouwer van zijn tijd. Hij was toen even beroemd als Rembrandt later in die eeuw zou worden. Veel van zijn werk is in stand gebleven en behoort nu tot de waardevolle monumenten in Amsterdam. Zo zijn de door hem gebouwde torens zoals de Westertoren, de Zuiderkerktoren, de Montelbaanstoren en de Munttoren bakens die mede het gezicht van onze historische stad bepalen. Het beeld van Erasmus in Rotterdam en het grafmonument van Willem van Oranje in Delft maakte hem landelijk bekend.

Het graf

Eind jaren tachtig is een laag beton op de zerkenvloer gestort is. Erger nog, er zijn heipalen dwars door de vloer en de graven geslagen. Bij een volgende verbouwing tien jaar later was er weer een dergelijk onzalig plan.
Er zouden weer 21 palen geheid moeten worden voor een andere inbouw. In tweede instantie werden dat er 11. Maar door de inzet van onder andere bureau Monumentenzorg en buurtbewoners is dit aantal gereduceerd tot één paal en is nieuwe grafschennis vermeden. Er is toen ook besloten het graf en de verplaatste zerk weer zichtbaar te maken. Het beton boven het graf is niet verwijderd. Dat boven de verplaatste zerk is vervangen door een glasplaat. Maar door condens is de steen feitelijk onzichtbaar.

Het plan

Alle organisaties die zich in Amsterdam inzetten voor het behoud van het historisch erfgoed, zoals de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad, het Genootschap Amstelodamum, de Vereniging Hendrik de Keyser, het Koninklijk Oudheidkundig Genootschap, de commissie Amsterdam van de Bond Heemschut, Stadsherstel Amsterdam NV, de Stichting Gilde, het Wijkcentrum d'Oude Stadt en de Bewonersraad Nieuwmarkt, hebben de plannen onderschreven. Op 12 oktober is een verzoekschrift, ondertekend door en in het bijzijn van vertegenwoordigers van al deze instellingen en enkele betrokken buurtbewoners, gezamenlijk aan wethouder Tjeerd Herrema overhandigd. De heer Herrema beloofde snel in actie te komen en de in 1999 gedane toezeggingen om de graven zichtbaar te maken alsnog na te komen en volgend jaar een mooi feestje te vieren als de graven hersteld zijn. Voor de expositie moet nog financiering gevonden worden. Geen van de aanwezigen twijfelde er aan dat gaat lukken. Zij houden de vinger aan de pols.
Deze samenwerking is uniek te noemen en toont het brede draagvlak voor de voorstellen.

Beste redactie,
Met alle respect, maar ik vind het van de gekke: het idee om de Zuiderkerk ook 's nachts te laten slaan. Je kunt de klokken elke week tientallen keren horen, is dat niet genoeg? Ik ben het helemaal eens met mevrouw Meerman, die het juist zo attent vindt dat de klok in het weekend pas wat later op de ochtend begint.
Hartelijke groet, Wolter Bos,
Zwanenburgwal 12.

Hierbij steun ik de actie van Thea Oldeman en Thea Jongejans om ook 's nachts de klokken van de Zuiderkerktoren weer om het half uur te laten klinken.
Ik woon aan de Nieuwmarkt, aan de achterkant, en hoor de klokken overdag vrij luid. Maar dit geluid hoort bij de stad, de buurt, bij Amsterdam en dit geluid zal mij ook in de nacht niet storen. Ik ben 42 jaar, dus val voor mijn gevoel nog niet tot de categorie 'nostalgie' wat dit betreft, maar vind dat kerkklokken bij een oude stad horen, ook in een nieuwe tijd voor jonge mensen die de oude kerken een andere functie toewensen! Daarom mijn adhesiebetuiging aan deze goede actie! Fijn dat jullie hier melding van maken in Opnieuw!
Nico van der Breggen
Nieuwmarkt 231, 1011MB Amsterdam

Armeense kerk: Foto: Sjaak van der Leden

Renovatie Armeense kerk

Riet Paasman

De Armeense kerk aan de Kromboomssloot wordt wegens achterstallig onderhoud vanaf volgend jaar augustus gerenoveerd. De opknapbeurt zal ongeveer twee jaar duren. Als de renovatie is afgerond neemt de Armeense kerkgemeente weer haar intrek in het gebouw op de begane grond. Voor een bestemming voor de bovenverdiepingen zijn plannen in de maak.

Het gaat om een grondige renovatie van het gebouw, een rijksmonument dat stamt uit de zeventiende eeuw. Er worden nieuwe funderingspalen aangebracht, scheuren in de buitengevels worden gedicht, er komen nieuwe kozijnen voor ramen en deuren en het lekkende dak wordt gerepareerd. Aan het interieur hoeft minder te gebeuren, wel moeten de elektra en verwarminginstallaties worden verbeterd en de nooduitgangen aangepast aan de huidige eisen. Het pand aan de Kromboomssloot werd in 1714 als Armeense kerk ingericht. Nadat het jarenlang andere functies had, is het in 1987 weer door de huidige Armeense kerkgemeente teruggekocht. De kerkgemeente heeft het voornemen om in ieder geval het interieur zoveel mogelijk in de originele staat terug te brengen. Wellicht wordt het gebouw aan de buitenkant ook weer in de originele kleuren geschilderd.

Gedurende de renovatie krijgt de Armeense kerkgemeente een onderkomen in de Sint Petrus Banden in Diemen. “Met de gemeente van die kerk hebben we een overeenkomst gesloten”, licht de voorzitter van de kerkenraad, Dikran Migdesyan, toe. “We gaan twee jaar lang onze kerkdiensten in die kerk houden. Voor onze leden is dat plezierig, in Diemen en omgeving wonen veel Armeniers. Vermoedelijk komt dat omdat de eerste gastarbeiders die begin jaren zeventig naar Nederland kwamen zich er gemakkelijk konden vestigen, daar werd toen veel nieuwbouw gepleegd. Later voegden vluchtelingen uit onder andere het Midden-Oosten en Armenië zich daar bij.”

In de plannen voor de bestemming van het gebouw na de renovatie wil de kerkgemeente graag weer aansluiting zoeken bij de functie van het gebouw in de zeventiende eeuw. “De kerk maakt nu alleen gebruik van de benedenverdieping en dat maar een halve dag per week. We vinden dat het gebouw in zijn functie meer naar buiten gericht moet zijn en dat straks ook de bovenverdieping een zinvolle functie moet krijgen”, meent Migdesyan. “Omdat het gebouw een rol heeft in de geschiedenis van het stadsdeel, willen we daarop aansluiten. Wellicht richten we een van de bovenverdiepingen in als museum, bijvoorbeeld voor de weergave van de Armeense geschiedenis en daaraan gekoppeld een vaste tentoonstelling over de functie van het gebouw in de zeventiende eeuw. Ook een bestemming als bibliotheek of informatiecentrum is zinvol. Rond 1600 waren er in de buurt Armeense drukkerijen, er zijn wel zestig titels bekend van boeken die hier in die tijd gedrukt zijn, waaronder de eerste wereldkaart in het Armeens en de eerste gedrukte Armeense bijbel uit 1666. Daaraan kunnen dan weer tentoonstellingen gekoppeld worden.”

Het project is langjarig. Momenteel wacht men nog op de bouwvergunningen. Streefdatum om ook met de opzet van het ‘cultureel centrum’ op de bovenverdieping van het gebouw helemaal klaar te zijn is 2014. Dat zou mooi uitkomen, want dan bestaat het gebouw driehonderd jaar. Met de toekomstige bestemming is het hopelijk een aanwist voor de stad.

Oproep

Heb je na het lezen van dit stuk interesse om mee te denken over een leuke actie waarmee we als buurt bewoners van de Nieuwmarkt de Armeense kerk een warm hart kunnen toedragen, mail dan naar isfranz@yahoo.com of bel Fred Franz: 06-51922195

Op zondag 20 januari 2008 om 13.00 uur is er een speciale dienst in de Oude Kerk. De Stichting Oude Kerk, de kerkgemeente van de Oude Kerk en de Armeense kerkgemeente houden gezamenlijk een herdenkingsdienst rondom graf 444. Dat is het graf van een van de belangrijkste Armeense priesters, Johannes de Minas, die na zijn overlijden 240 jaar geleden met veel belangstelling in de Oude Kerk werd begraven.

Montelbaanstoren te huur

Peter Spruijt

Het Stadsdeel Centrum wil de pas opgeleverde toren verhuren aan een 'nautische huurder', dat wil zeggen een huurder die watergebonden activiteiten ontplooit. De toren met de ruimte onder de brug, de steiger en de waterpercelen worden samen verhuurd. Voor het Stadsdeel is een functie met uitstraling naar buiten, en dan met name de buurt, zeer gewenst. Horeca is niet mogelijk en de toren is niet toegankelijk voor grote groepen. Els Iping gaat persoonlijk selecteren en daarover is geen correspondentie mogelijk. De huur is niet misselijk, inclusief servicekosten en BTW ongeveer 10.000 euro per maand. Kandidaten hadden tot 5 november de tijd om een bedrijfsplan in te dienen. Er waren twee kandidaten, maar die waren niet geschikt. Het Stadsdeel gaat nu verder zoeken. Het lijkt alsof Els met een koe een haas wil vangen. De moraal kan wel eens een ongewenst compromis opleveren.

In zijn brochure vindt het Stadsdeel uitstraling naar de buurt belangrijk, maar vertelt niet wat die uitstraling moet inhouden. En de buurt heeft al helemaal geen inzicht of inspraak in de plannen. De vrees bestaat dan ook dat de toren een voorpost wordt van het grote toerisme in de buurt. Dat zou goed passen bij de ontwikkelingen rond het Oosterdok, de komst van het Grand Hotel Amrâth in het Scheepvaarthuis tot en met de galeries in de Koningsstraat en de verandering van de Nieuwmarkt in een stadsplaza. De huis- en booteigenaren zien hun vermogen elk jaar stijgen en langzamerhand wordt ook de Nieuwmarktbuurt een volwaardig onderdeel van de grachtengordel. Wat nog ontbreekt is een museum voor de metrorellen en de kraakgeschiedenis. Misschien iets voor de toren? Hij staat toch leeg...

Thea Oldeman, die zich zo heeft ingezet voor het 's nachts weer laten slaan van onze zuiderkerkklok heeft het zelf niet meer mogen meemaken.
Zij is ons helaas en hoe verdrietig, op 23 november j.l. ontvallen.
Ik zal haar/ons werk met dezelfde ijver voortzetten.
Thea Jongejans
Staalstraat 14 II
1011 JL Amsterdam.
Tel: 625 64 96.

december-blues

gezelschap uitgelezen smoelen
verlaten haastig dichtgevouwen
stoelen
smeulend café
gedane zaken omgekeerd
de ezel niet getuigd

je kop staat weer verkeerd
maar het geacht publiek
aanwezig leedvermaak
je mag wel oppassen
jij met je onderwatertaal
je beeldverhaal
vertoont een blinde vlek
je vraagt het code-woord
men hoort je niet

de bloemen bloeien overdag
als jij niet kijkt
je kunt niet blijven vragen
hoe het zat
wat?
dat met die zonsondergangen
hand in hand uit

en zachtjes fluiten
in het donker

Dunya

SPECIALE NIEUWJAARSMATINEE IN AMSTERDAMS MARIONETTEN THEATER

Ter gelegenheid van het twintigjarig jubileum van het Amsterdams Marionetten Theater in de voormalige smederij in de Nieuwe Jonkerstraat worden buurtbewoners uitgenodigd voor een speciale gratis Nieuwjaarsmatinee. Op het programma staat Mozarts beroemde opera 'Die Zauberflöte' in een eigen Nederlandse vertaling.

Het Amsterdams Marionetten Theater geeft al sinds 1987 voorstellingen in het eigen theater in de Nieuwe Jonkerstraat. Dit gebouw, een voormalige smederij, was in de jaren zeventig het zenuwcentrum van de Actiegroep Nieuwmarkt die zich heftig verzette tegen de plannen om dwars door de Nieuwmarktbuurt een vierbaans snelweg aan te leggen, in het verlengde van de Weesperstraat. Gelukkig hadden de acties resultaat en bleef het hart van de oude binnenstad grotendeels intact.
De latere Bewonersraad Nieuwmarkt, voortgekomen uit de actiegroep, vond een nieuw onderkomen in de Boomsspijker. Daar werd unaniem het Amsterdams Marionetten Theater (AMT) bij de gemeente Amsterdam voorgedragen als voorkeurskandidaat voor de huur van 'De Smederij'. Inmiddels is het gebouw omgetoverd tot een sfeervol, intiem theater waar opera's worden gepresenteerd van Mozart en Offenbach, voor jong en oud. Het AMT treedt behalve in Amsterdam ook regelmatig op in operatheaters en op festivals in Frankrijk, Italië, Rusland en Duitsland. Daarmee vervult het AMT een 'ambassadeursfunctie' voor Amsterdam in het buitenland. Het ensemble bestaat uit zes poppenspelers die de grote, uit lindehout gesneden marionetten in kostuums van zijde en fluweel bespelen. Alle marionetten, decors en kostuums worden in het eigen atelier gemaakt.
Twintig jaar al is het Amsterdams Marionetten Theater gehuisvest in de Smederij. Het AMT is de Bewonersraad en buurtbewoners dankbaar voor de steun die zij gaven aan het idee het AMT in de buurt te huisvesten. Daarom nodigt het de bewoners rond de Nieuwmarkt van harte uit voor een gratis Nieuwjaarsmatinee. Het ensemble geeft een voorstelling met Mozarts beroemde opera 'Die Zauberflöte', in een Nederlandse vertaling. Het is een exotisch avontuur en een klassiek verhaal over de strijd tussen goed en kwaad, een sprookje. De voorstelling is geschikt voor volwassenen en kinderen vanaf zeven jaar.
De voorstelling vindt plaats op zaterdag 19 januari 2008 in De Smederij, Nieuwe Jonkerstraat 8. De zaal gaat open om 13.30 uur, de aanvang is om 14.00 uur precies.

Voor deze speciale Nieuwjaarsmatinee kunt u telefonisch reserveren vanaf dinsdag 8 januari, na 10.30 uur, bij het Amsterdams Marionetten Theater, tel. 020-6208027.
Inschrijving verloopt op volgorde van binnenkomst. Er is plaats voor maximaal 75 personen, wees er dus snel bij. Omdat de voorstelling exclusief is voor bewoners rond de Nieuwmarkt wordt u verzocht bij reservering ook uw adres en postcode door te geven. Wegens het beperkte aantal plaatsen kunt u per adres voor maximaal twee personen reserveren.

TÉ HOGE HUREN

Willekeurige keuze uit om verschillende redenen onbewoonde woningen op dit moment (12 december). Deze foto's geven niet het in bijgaand artikel genoemde voorbeeld weer; die woning is immers alweer bewoond. Foto's: Sjaak van der Leden

Els Agtsteribbe

Het is zaterdagmorgen en stil op straat. Het regent niet en de blik wordt niet afgeschermd door een paraplu. Wat is de buurt toch mooi en afwisselend. Dan valt je oog op een woning die maanden leeg stond. Een vier kamerwoning in het Pentagon. De woning is aangeboden via woningnet. De huur is verhoogd van €585.-- naar €985.--. Boven de huursubsidiegrens.
De zoveelste grote woning die aan het betaalbare bestand wordt onttrokken, terwijl er een tekort aan is en er veel mensen met kinderen en een smalle beurs daar naar op zoek zijn.

Vierkamerwoningen met een lage huur worden toegewezen aan meerpersoons huishoudens, meestal met kinderen, als zij aan de beurt zijn. Ook de huur van een vrijgekomen kleine woning verderop is boven de voor een persoon geldende huursubsidiegrens van €470.-- getild. Een starter met een laag inkomen valt buiten de boot.

Voor mensen met een laag inkomen, voor wie deze woningwetwoningen begin jaren tachtig zijn gebouwd, zijn deze huizen nu onbereikbaar geworden. Dat is zuur.

Passend toewijzen geldt dus niet als je goed verdient en de huur hoog is. Dan geldt ook niet of je aan de beurt bent. Dan geldt het recht van de financieel sterkste.
Het steeds opnieuw betaalbare woningen duur verhuren of verkopen heeft gevolgen voor het woon- en leefklimaat. Eerst gebeurde dit door de particuliere verhuurders nu ook door de corporaties. Langzaam maar zeker veryupt de binnenstad.
De Nieuwmarktbuurt moet een gemengde buurt blijven waar jong en oud, arm en rijk door en met elkaar wonen.

新年快樂

Chinees Nieuwjaar gevierd op 9 februari

Op 7 februari begint officieel het Chinese nieuwjaar. Het wordt het jaar van de Rat. De Chinezen in onze buurt vieren het nieuwe jaar op zaterdag 9 februari rond het middaguur op het Nieuwmarktplein met knalvuurwerk en de bekende Leeuwendans met ritmisch tromgeroffel. De Leeuw zal een ronde maken door Chinatown langs verschillende Chinese restaurants en winkels om gelukkig nieuwjaar te wensen. Ook zijn er in een verwarmde tent optredens van Chinese podiumkunsten, waarin onder meer highlights uit de Chinese opera worden vertoond. Er staat ook een cateringtent van Nam Kee waar men hapjes kan kopen. Het exacte programma is te vinden op www.chineseondernemers.nl.
De Chinese astrologie is wat achtergrond en gebruik betreft vergelijkbaar met de westerse. Ze is gebaseerd op de twaalf tekens in de Chinese dierenriem: rat, os, tijger, konijn, draak, slang, paard, geit, aap, haan, hond en varken. Anders dan de maandelijkse sterrenbeelden verandert het teken van de Chinese dierenriem echter eens per jaar. Met de viering van het Chinees nieuwjaar, afhankelijk van de stand van de maan in januari of februari, verandert het teken. Kinderen die gedurende het jaar geboren worden, krijgen het teken van het jaar als sterrenbeeld. Het jaar 2008 staat in het teken van de Rat. Daarna wordt 2009 het jaar van de Buffel en 2010 het jaar van de Tijger. Daarna volgen Konijn, Draak en Slang. Meer achtergrondinformatie over de Chinese tijdtelling en de eigenschappen die aan de tekens van de dierenriem worden toegekend is te vinden op http://nl.wikipedia.org/wiki/Chinese_astrologie.

In de nacht
Jorge Bolle

Denkbeeldig
zie ik mooie
verweerde handen

Tasten, schatten,
luisteren naar het hout.

Kerven koesteren
en dan schuren
tot de schoonheid
als vanzelf
tevoorschijn komt.

Een beetje scheef
kijkt een haastig
konijn rustig
naar het nieuwe jaar.

Komen de jagers?
Komt er wel een lente...

Tasten, schatten
kijken naar het
scheurend hout,
tot je handen pijn doen
en de vorm
verschijnt.

NIEUWJAARS

Alastair MacDonald (voorganger van de Engelse kerk aan de Groenburgwal): "That there would be a greater awareness of God's presence amongst us and an increased love for each other as neighbours."

Annemarie Behrens (Pantheon, Sint-Antoniesbreestraat): "2008, het eerstvolgende van nog tientallen jaren die ik in deze fantastische buurt-boekenwinkel wil werken."

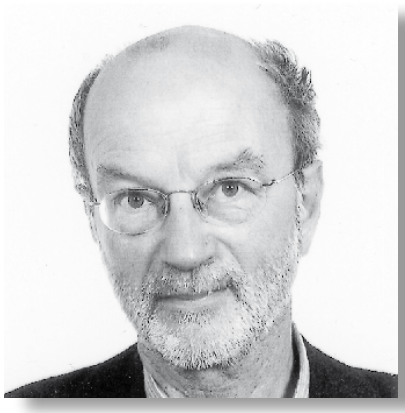

Iman Baardman (Oude Waal): "Moge de inzet tegen de verloedering van mijn buurt zich in 2008 positief blijven ontwikkelen."

Hans Goebertus (Waalsteeg): "We willen een goeie vakman of vakvrouw vinden die de sanitairwinkel op de Binnenkant kan voortzetten."

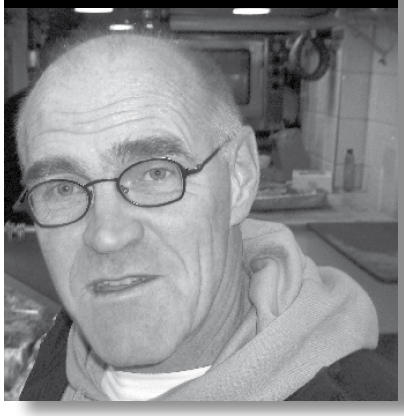

Huib Morel (De Branderij): "Maak plezier! Laat lachen & humor toe als tegenwicht voor de poel van ellende die de wereld voorstelt. Wat betreft de buurt: houd de vinger aan de pols, ga uit van je eigen kracht en accepteer geen zaken als voldongen feiten maar ga er vanuit dat je er iets aan kan doen. Als persoonlijke leidraad: zie je medemens als een vriend en deel zoveel mogelijk lief & leed met elkaar in 2008!"

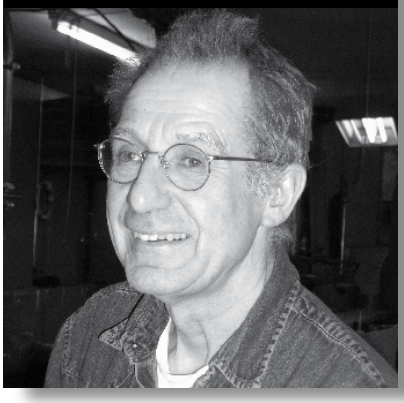

Nikki Broos (Rechtboomssloot): "Voor mijzelf wens ik in 2008 moed, daadkracht en overgave."

Ilona Muller (Staalstraat): "Een jaar lang op en top gezond."

Vanessa Longuet (van Henxs winkel uit de Sint-Antoniebreestraat): "Mijn persoonlijke wens voor 2008 is dat ik na 7 jaar studeren mijn studie Communicatie volgend jaar succesvol afrond."

SWENS 2008

Alexandra en Karren (Beestenwinkel op de Groenburgwal): "Wij wensen iedereen een dikke knuffel in 2008!"

Anne Lize van der Stoel "Gezondheid, vriendschap, waardevolle bezigheden in 2008, niet voor mij alleen!"

Mevrouw A. Weyers (Pentagon): "Veel meer groen en geveltuinen in het stadshart."

Jasper van Steenhoven (geboren 1929, ex-marineman, ex-banketbakker, woont in de Flesseman): "Voor 2008 hoop ik op herstel van mijn knieën zodat ik weer gewoon kan lopen en niet afhankelijk ben van een rolstoel/rollator."

Renée Aardewijn (Zuiderkerkhof): "Een goeie gezondheid om de liefste oma van de wereld te zijn."

Richard Jonkman (woonbootbewoner Oudeschans): "Eerst mijn studie bedrijfswetenschappen afmaken en dan een booming baan met poen."

Sander Koppens (Zwanenburgwal): "Wat minder werken en eindelijk eens wat meer tijd om van de schoonheid en gezelligheid van de Nieuwsmarktbuurt te genieten."

Soesja Dun (Toko Dun Yong): "Het allerbelangrijkste vind ik de gezondheid van mijn familie en vrienden, vooral van de vriendinnen die zwanger zijn. Verder hoop ik dat de bestuurders van de (binnen)stad wat meer aandacht hebben voor ondernemers en zien dat wonen en werken in de buurt vruchtbaar op elkaar inspelen."

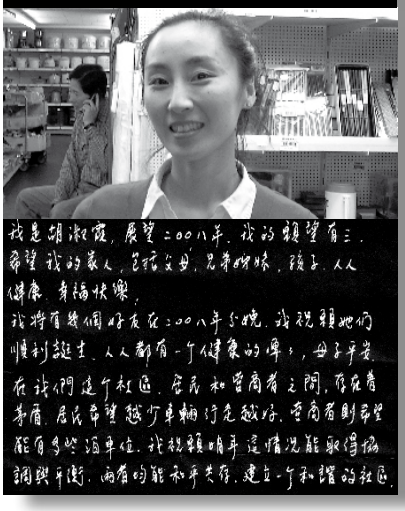

我是胡淑霞，展望2008年，我的願望有三，希望我的家人，包括父母，兄弟姐妹，孩子，人人健康，幸福快樂；

我將有幾個好友在2008年5月喜，我祝福她們順利誕生，人人都有一个健康的寶寶，母子平安，在我們這个社區，居民和營商者之間，存在着矛盾，居民希望慾个車輛行走越快，營商者則希望能有多些泊車位，我祝願兩者這情況能取得協調與平衡，兩者的能和平共存，建立一个和諧的社區。

uis bieb moet blijven! Edanya

Over katten en ratten

Piet van Harn

Pepe is terecht. Dood. Een buurvrouw vond de vermiste kater in een fietsenkelder in de Verversstraat. Pepe is waarschijnlijk door honger en uitputting om het leven gekomen. De kelder bevindt zich maar een paar meter van de achterkant van het huis aan de Groenburgwal, waar eigenaar Wil Baks wekenlang tevergeefs op zijn terugkeer wachtte. Niet zo maar wachtte. Op aanplakbiljetten achter het raam en op haar auto werd een beloning uitgeloofd aan mensen die Pepe zouden opsporen. Hij werd aangemeld bij de Dierenkwijtlijn. Daar bleef het niet bij. De verdwijning van de kater was een van de aanleidingen voor een golf van mediaberichten waarmee een bedenkelijke schijnwerper op de Nieuwmarktbuurt werd gezet. De suggestie dat katten in de kookpotten van Chinezen terecht kunnen komen, bleek een vorm van vreemdelingenangst die gretig werd uitgebuit door riooljournalisten. Hen ging het helemaal niet om leed van dieren, noch om het verdriet van mensen die hun liefste maatje kwijt zijn. Zij grepen terug op instincten die zo oud zijn als de duistere Middeleeuwen. Rattenwerk.

Het verhaal begint op woensdagochtend 5 september 2007, als Alexandra Rozman de deur aan de Korte Koningsstraat openzet om haar 4-jarige poes Nina even een frisse neus de laten halen. Dat doet ze al jaren, voordat ze 's ochtends naar haar werk gaat en 's avonds als ze de krant leest aan de grote tafel achter her raam. Nina blijft altijd binnen een afstand van 50 meter van de voordeur. Behalve op die septemberochtend. Zoeken, roepen, tien keer de straat op en neer en blokjes om tussen de Nieuwmarkt en Oudeschans leveren geen resultaat op. Buren worden ingeschakeld. Vrienden worden er bij betrokken. Niks. De zoektocht wordt tot een steeds wijdere kring uitgebreid.

Alexandra Rozman laat aanplakbiljetten maken. Eerst met de tekst 'Sinds een paar dagen is Nina…' en later een nieuwe geplasticifeerde versie met 'Sinds 6 september….'. Ze laat een folder drukken in duizenden exemplaren die de bewoners van de halve buurt in de bus krijgen. Ze plaatst een advertentie in het Stadsblad en De Telegraaf. Die leveren geen enkele reactie op, behalve van mensen die een andere kat in de aanbieding hebben. Via via krijgt ze het Emailadres van Marta Williams in California (Verenigde Staten), schrijfster van boeken over communicatie met huisdieren, die zich – tegen betaling – ook laat inschakelen als medium om vermiste honden en katten op te sporen. Ze schrijft een Email terug met vage aanduidingen over straten, stoepen, bruggetjes en waterkanten. Zo vaag, dat het overal zou kunnen zijn.
Inmiddels heeft Alexandra Rozman €4.000,- geïnvesteerd in de zoekactie naar Nina. Het gemis en verdriet blijft groot en niet in geld uit te drukken. Om het opsporingsgebied nog verder uit te breiden belt ze uiteindelijk naar de redactie van het dagblad Metro. Journalist Niels Rigter zegt dat hij niet voor één poes wil komen, maar laat zich overhalen als hij hoort dat er sinds 12 oktober ook opsporingsplakkaten op de Groenburgwal hangen. Zijn verhaal wordt afgedrukt in de Amsterdamse ochtendeditie van Metro van dinsdag 13 november 2007. Dan is er al sprake van 'tientallen (katten) in deze buurt in de afgelopen maand'. Het artikel wordt opgepikt door de redactie van AT5-televisie die er dezelfde avond een nog smeuïger verhaal van maakt, compleet met nagespeelde scènes die 'de waarheid' van de gebeurtenissen moeten onderstrepen en beelden van Chinese restaurants die suggereren wat er achter 'het mysterie' kan zitten. Dan rolt het verhaal over 'de angst van de buurt' en 'de verdenking van veel buurtbewoners' door in kranten en op websites: Amsterdamse, landelijke, internetsites in België, Frankrijk en Engeland. Inmiddels is het verdriet en zijn de bedoelingen van buurtbewoonsters Wil Baks en Alexandra Rozman geheel weggedrukt en gaat het alleen nog over die rare Chinezen in die rare buurt.

Beide buurtbewoonsters ontkennen, dat zij het verband tussen hun verdwenen katten en Chinese eetgewoonten hebben gelegd. Het is waarschijnlijker, dat de journalistieke duim de bron is waar die informatie uit voortkomt. In het Metro-artikel staat een citaat van Wil Baks, een detail uit haar beschrijving van de avond waarop Pepe verdween. Ze werd die avond op straat aangesproken door een Chinees die de weg vroeg. Wil Baks heeft nooit gezegd, dat die man haar huisdier heeft meegenomen. In het Metro-artikel staan de namen van vier andere buurtbewoners. Van tipgeefster Alexandra Rozman. Maar ook van 'buurtbewoner Jan Schippers'. Niemand weet wie dat is. Die 'buurtbewoner' heeft het over drie vermiste katten van de familie Van Voorn op de Geldersekade. Er woont geen familie Van Voorn op de Geldersekade. Verder wordt Wilma van de Oudeschans genoemd. Onbekend. En dan komt het. Citaat. "Wat is er gebeurd. In de buurt klinken boze vermoedens. 'De dieren dragen bij aan consumptie in bepaalde restaurants', vreest ze." Einde citaat. Wie is nou die 'ze'. Wil? Alexandra? Wilma? De buurt? Dat maakt de schrijver niet duidelijk.
Nou, dat doet AT5 dan wel. Medewerkers van de AT5-televisieploeg voeren dezelfde dag lange gesprekken, zowel met Wil Baks als met Alexandra Rozman. Over hoe het gebeurd is. Over wat het voor hen betekent. Wat ze hebben gedaan om hun huisdier terug te vinden. Of ze iets weten van andere vermiste katten in de buurt. Van een deel van de vragen en antwoorden worden opnamen gemaakt. Op de valreep, liefst bij de laatste beelden in de deuropening, vraagt de verslaggever nog even naar de Chinese connectie. 'Ik heb wel eens gehoord, dat Chinezen en Koreanen…', begint Wil Baks haar antwoord. 'Je hoort wel eens verhalen over landen en volken die….', zegt Alexandra Rozman. Op de montagetafel van AT5 komt dat er heel anders uit. Dan worden het feiten, verdachtmakingen en leeft de buurt in onrust.

De geïnterviewde buurtbewoonsters schrikken zich rot. Aan buren, vrienden en allerlei mensen die meegeleefd

hebben met hun zoektocht moeten ze uitleggen, dat hun verhaal en interviewantwoorden heel anders waren dan verbaasde televisiekijkers hebben gehoord en gezien. Wil Baks wordt aangesproken bij Albert Heijn op de Nieuwmarkt. 'Weet je dat die Chinees daar op de hoek heel boos op je is?' Alexandra Rozman krijgt nog dezelfde avond een telefoontje van SBS-Televisie (Hart van Nederland). Ze weigert. Ze ontvlucht de reacties en buurt maar even en gaat een week op vakantie

De nieuwe media, maar ook gevestigde kranten die daarbij niet te veel willen achterlopen, zorgen ervoor dat het nieuwsbericht 'Katten Nieuwmarkt massaal spoorloos' snel de wereld over gaat. De nieuwssite 'Frontpage.fok.nl'vermeldt keurig het AT5-bericht als nieuwsbron, maar plaatst het bericht vervolgens wel onder de rubriek 'Misdaad'. Binnen enkele uren is het te lezen op GoedZo.com (kritisch maar rechtvaardig), NuJij.nl, actueelnieuwsonline, nieuwsspion.nl, vinden.nl, ballenbak.net, quick-xs.net, Nieuwsklikker.nl, knuprps.nl, Nieuwsgrazer.nl, Rssonline, de nieuwspagina's van Actueel.nl, DateNu, Amsterdam Actueel, Blik op Nieuws. Hoe zo'n onderwerp terecht komt in de forums van marokko.nl is onduidelijk. Dat geldt ook voor sites waarvan het sowieso onduidelijk is waarover die gaan: Beppster, Stacliose, wat4joe en diverse andere. Blijkbaar hebben diverse internetsites een link met buitenlandse. Al op de eerste dag van publicatie in Metro en uitzending op AT5 staat het op HLN-België en later op CitizenReporter (Frankrijk) en TavernLife (Engeland). Pagina's van en voor Chinesen in Nederland blijven niet achter. Begrijpelijk is de belangstelling van huisdierensites (Kattenplaza.nl) en ook van redacties die nieuwtjs over restaurants bieden (Misset-Horeca).
Kidsweek komt met de toevoeging dat Pistache, Casper en Petra een wat langere wandeling dan normaal over de Amsterdamse daken hadden gemaakt en weer veilig terug zijn in hun huis aan de Kloveniersburgwal. De Pers en het Algemeen Dagblad houden het kort. Het bericht van De Telegraaf zorgt voor niet minder dan 180 reacties van lezers. Slechts enkele hebben betrekking op poezen; een groot aantal bevat slechte woordspelingen op namen van Chinese schotels. De Volkskrant drukt het bericht niet af in de krant, maar besteedt er wel aandacht aan op de Volkskrantblog. Stuurman-aan-dewal Peter Hofstede maakt daarvoor een 16-regelig gedicht met het volgende slotcouplet:
'Natuurlijk hoort dit soort geruchten
Van huis uit tot de wrange vruchten
Van domme vreeemdelingenhaat
Een groter kwaad dan kattekwaad'
Opvallend is de afwezigheid van Het Parool, Amsterdamse krant bij uitstek. Geen woord erover. Soms moet je iemand een complimentje geven voor wat hij of zij niet heeft gedaan.
Op 22 november 2007 komt Metro met een vervolgartikel. De teneur is dat de verdwijning van grote aantallen katten in de Nieuwmarktbuurt doorgaat. Aanvankelijk ging het om 'zeker veertien', maar binnen een week is dat aantal opgelopen naar 17. Waar die getallen vandaan komen blijft onduidelijk.
De Dierenkwijtlijn (telefoon 020 – 470.50.50) van de Amsterdamse Dierenbescherming heeft de beste en meestcomplete informatie over verdwenen en gevonden huisdieren. Weggelopen katten worden er niet per buurt geregistreerd, maar wel op kleur en andere uiterlijke kenmerken. Dat is een veel beter systeem om dieren die gevonden worden snel te terug te loodsen naar baas of bazin. Een kat op de loop trekt zich bovendien niets aan van buurtgrenzen. Op verzoek van OpNieuw willen de mensen van de Dierenkwijtlijn toch wat dieper in het archief en de meldingen zoeken. 'De afgelopen drie, vier maanden zijn er acht meldingen van bewoners van in en om de Nieuwmarktbuurt binnen geko-

VERVOLG OP PAGINA 22

Er is geen kattentekort in de buurt. In Café De Vriendschap (Nieuwmarkt 1) stellen buurtgenoot Eddy de Jong en zijn compagnon René Windig tientallen tekeningen ten toon van hun narrige striplieveling Heinz. Ze wilden alle 57 variëteiten laten zien, maar na 47 lijstjes waren de muren vol. Die blijven allemaal tot eind januari 2008 hangen. Tenzij er een om (on)begrijpelijke redenen vermist wordt. Of wordt verkocht (vanaf € 30,- gesigneerd en ingelijst).

Gertrud Pijnenburg Fysiotherapie
Korte Keizersdwarsstraat 8
1011 GJ Amsterdam
T 020 - 62 25 47 7
www.gertrudpijnenburg.nl
fysiotherapie... en anders niets

BIOLOGISCHE BOERENMARKT IEDERE ZATERDAG 10 - 16 UUR NIEUWMARKT

[Uitgeverij] **de Buitenkant**
Schippersstraat 11
1011 AZ Amsterdam
Boeken over boeken, letters, typografie, grafisch ontwerpen en boekbeschiedenis
In onze buurt verkrijgbaar bij de volgende boekwinkels:
Minotaurus
St.Antoniesbreestr. 3d
Pantheon
St.Antoniesbreestr. 132
Nijhof & Lee
Staalstraat 13a
B

ANOTHER SITE
WEBDESIGN
VOOR ONDERNEMINGEN, STICHTINGEN EN FREELANCERS
WWW.ANOTHERSITE.NL
BEL OF MAIL VOOR GRATIS OFFERTE
020 - 644 84 20][INFO@ANOTHERSITE.NL

Mac Bike
FIETSENMAKERIJ
Complete service in verkoop, verhuur en reparatie fietsen.
Mr. Visserplein 2, tel: 6200965
Mauritsmarkt 220, tel: 6266084
Weteringschans 2, tel: 6257699
Stationsplein 33, tel: 6253845 Stationsplein 12, tel: 6348381
Fax: 4222579, email info@macbike.nl
www.macbike.nl <http://www.macbike.nl>

health quest by Joyce
verkoop, advies en consult
- voedingssupplementen
- probiotica
- lichaamsverzorging cosmetica
- zeuren en oliën geuren en wierook
- aromatherapie
- cadeauartikelen
Kerstcadeau?

CEA sinds 1989
OPLEIDINGEN:
CEA
Secretariaat Medewerker
Europees Computer Rijbewijs
Tech. Assistent Basisonderwijs
Webpublisher, Helpdesk Medewerker
en nog vele andere computercursussen
Deskundige instructie van ervaren docenten bij
Computer Educatie Amsterdam.
Voor meer informatie bel C.E.A. (020-)6233932
www.cea-ccc.nl

MAAK VAN IEDERE DAG EEN FEESTDAG

jamin
KALVERSTRAAT
KALVERSTRAAT 39 – TEL 620 22 56
LEKKER DE LEUKSTE SNOEPWINKEL

VERVOLG VAN PAGINA 21

men', zegt medewerkster Heleen Jager. Dat is niet meer dan het gemiddelde dat we het eerste halfjaar en in de afgelopen jaren binnenkregen. Dat is ook niet meer dan het aantal vermiste dieren dat vanuit andere buurten in Amsterdam wordt aangemeld."
Hoeveel er daarvan inmiddels weer terug zijn kan ze niet met zekerheid zeggen. Sommige mensen melden wel aan, maar vergeten af te melden. Heleen Jager bevestigt, dat er de laatste maanden veel gebeld is door kranten, radio- en televisiezenders naar aanleiding van Nieuwmarktbuurtgeruchten. Tegen iedereen heeft ze hetzelfde verteld: 'Zover wij weten niks abnormaals, zeker niks extreems.'

Mond op mond

Het aantal briefjes met 'kwijt', 'weggelopen' of 'opsporing verzocht' die regelmatig op lantarenpalen worden bevestigd of op huis- en winkelramen worden geplakt, geeft ook een aanwijzing voor de omvang van het gemis. De afgelopen drie maanden waren alleen de aanplakbiljetten over Pepe en Nina in de buurt te zien. Hoe zouden de eigenaars van andere vermiste dieren dat dan doen? Wellicht via mond-op-mondreclame. Je zegt het tegen buurman A, straatbewoonster B en vriendin C. Die vertellen het door aan D, E en F die op hun beurt drie anderen inlichten. Dat zijn 15 boodschappen, waarvan 12 uit de tweede en derde hand. Als gevolg van kleine onnauwkeurigheidjes in namen en adressen zijn er binnen een dag niet één, maar tien katten zoek.

Blijft de schande dat de buurtgebeurtenissen pas een verhaal werden, nadat Chinezen er bij werden betrokken. De truc is zo oud als de wereld. Daar is een naam voor: broodje aap.Wat je niet weet of vreest of waarover je niet tevreden bent, daar kun je altijd anderen de schuld van geven. Buitenlanders zijn de bekendste onbekende anderen.
Tenslotte nog één te verklappen geheimpje voor wie het niet kan laten: de dochter van Alexandra Rozman nam Nina vier jaar gelden mee uit Moskou. Ze was daar voor haar studie en kwam het zwerfkatje tegen in een metrostation. Ze belde met haar moeder en nam Nina mee. Een Russin dus.
Alexandra denkt dat Nina niet meer leeft,

Michelle Wagenaar (1942 - 2007)

Michel Stoopman / Fien Volders
Michelle, geboren in Zwolle en opgeleid tot kleuterleidster, was in Amsterdam een schilderachtige figuur. Sociaalvoelend, zeer alert op financieel gebied, en met een warme belangstelling voor beeldende kunst. Ze was enkele jaren getrouwd met Feiko, schilder, met wie ze een poos in de Van Breestraat en later in Spanje woonde. Met haar lange zwarte haren, fonkelende ogen en kleurige kledij maakte ze een zigeunerachtige indruk. En niet in het minst door haar felle temperament.
Michelle bezat een collectie kindertekeningen en ook werken van Appel, Corneille en Rooskens. Ze fotografeerde graag, eerst met een goede oude Olympus en later ook digitaal. Een tijdlang runde ze een chic restaurant in de Utrechtsestraat en werkte ze samen met Gerrit Komrij in zijn Nachtgalerie aan de Van Lennepkade. Ook stond ze met twee vriendinnen op de Nieuwmarkt met witgoed – porselein en email. Daar zullen veel buurtbewoners haar van kennen.
Op het Waterlooplein stalde ze elke dag haar koopwaar uit. Er viel goed van te leven. Een paar jongens hielpen haar dagelijks met het in- en uitruimen van haar opslagloods. Michelle genoot van haar handel op het Plein, en "de mensen zijn er hartstikke lief", vertrouwde ze me toe. Een keer gaf ze me een zak met kleren, omdat ze vond dat ik me niet goed genoeg kleedde. Ik mocht betalen met Chablis. Omdat ik weinig kastruimte had, gaf ik ze soms terug, zodat ze ze weer door kon verkopen.
Ongeveer tien jaar geleden werden de winters op het Plein haar te koud. Ze besloot vanaf december tot maart te gaan overwinteren in India. De eerste keer dat ze er kwam, in Bombay, ervoer ze als een cultuurshock. Ze ging aanvankelijk naar het bij de hippies zo populaire Puna, maar koos ten slotte voor Kerala, een streek aan de zuidwestelijke punt van het schiereiland. Dat plekje werd haar tweede thuis. Michel vertelt dat ze de mensen daar wilde steunen door koeien voor hen te kopen. Hij stelde zich voor dat ze met een stel koeien incheckte in het vliegtuig. Elk jaar op haar treinreis naar het zuiden bracht ze een jerrycan met water uit de Ganges voor de mensen mee, die dat vanuit hun godsdienstige instelling nodig hadden. Als ze in het voorjaar terugkeerde naar haar Amsterdamse stek, had ze een beeldschone bruine tint. En hennakleurige haren.

Op 1 juli van dit jaar werd Michelle 65 en kon ze zich voorgoed in India gaan vestigen. Ze vierde haar verjaardag met vrienden in café Hoppe. Maar half juli kwam ze te vallen met de fiets en omdat ze zo lang pijn hield, ging ze ermee naar de dokter. Ze bleek ongeneeslijk ziek te zijn, met nog hooguit acht maanden te leven. Behandeling mocht niet baten en vanaf begin september verbleef ze in het hospitium op de vijfde verdieping van Sint Jacob, waar ze tot het einde, op 7 september, liefdevol is verzorgd.
Michelle hield van het leven, van lekker eten en drinken, van mensen en mooie dingen, zoals de sjaals die ze steeds voor vrienden meebracht uit India. Ze leefde met verve, ging bijvoorbeeld ook graag borrelen in de lounge van de Bijenkorf en de Bonnetterie. Ze kon hartelijk lachen, maar ook stevig uitvallen – kortom: ze was geliefd en gehaat. Hopelijk heeft ze het waar ze nu is ook een beetje naar haar zin.

IN EEN BUURT ZIJN MENSEN

Huishoudens in de Nieuwmarktbuurt hebben samen ongeveer 3.300 aansluitingen op internet. Voor elke aansluiting wordt – laag ingeschat – gemiddeld 30 euro per maand betaald. Dat kost de bewoners van de Nieuwmarktbuurt jaarlijks 1,2 miljoen euro. Na overleg met een paar buren is het technisch een peulenschilletje om vier huishoudens op één internetverbinding aan te sluiten. Dat levert de buurt al gauw driekwart miljoen per jaar op en zorgt jaarlijks voor een besparing van €250,- per huishouden. Waarom doen die domme buurtbewoners dat dan niet? Omdat ze niet zo denken. Of omdat het nog goedkoper kan. Gratis bijvoorbeeld.

Je ziet steeds vaker mensen met een laptop op de banken op de Nieuwmarkt of een van de caféterrassen aan het plein zitten. Het zijn toeristen die de Emailberichten van het huisfront beantwoorden of hun vertrouwde krant uit Buenos Aires lezen. Maar steeds vaker stad- en buurtgenoten die een deel van hun werk of hobby lekker in de buitenlucht doen. We communiceren in rap tempo steeds mobieler.

Op en rond de Nieuwmarkt kun je dat makkelijk doen, want De Waag Society zorgt daar voor een uitstekende draadloze verbinding om het net op te gaan. 'We zijn een stichting die nieuwe mogelijkheden op het snijvlak van cultuur en technologie verkent', zegt Michelle 't Hart, verantwoordelijk voor externe contacten en projecten. 'De Waag heeft ook een bedrijfspoot die nieuwe producten ontwikkelt die kostendekkend en liefst met een beetje winst worden verkocht. Het aanbod van een draadloos netwerk op de Nieuwmarkt, rond ons eigen werkcentrum, is een aardigheidje dat we er graag bij doen'.

Daar maken de terraszitters dus graag gebruik van. Zij niet alleen. Mensen die op of in de directe omgeving van het plein wonen kunnen ook profiteren van die gratis verbinding. Je hebt er niet persé een laptop voor nodig. In veel bureaucomputers is die verbindingsmogelijkheid al ingebouwd of eenvoudig aan te brengen met een WIFI-antenne (aanschafkosten twee of drie tientjes). 'We weten dat verschillende buurtbewoners van ons netwerk gebruik maken', zegt Michelles collega Ron Boonstra . 'Onlangs hadden we een technisch probleempje en stond de netwerkantenne een paar dagen uit. Diverse omwonenden belden op of kwamen langs om te vragen wat er aan de hand was. Ze misten hun 'vaste' verbinding.'

Na die kortstondige uitval functioneert de Waag-antenne weer uitstekend, 24 uur per dag. Op grond van internationale afspraken en wettelijke regels mogen dit soort antennes maar een beperkt bereik hebben. Pakweg honderd meter, zonder te veel obstakels als dikke ruiten en stenen muren. 'Ik kan hem wel pakken', zegt Stef Karman, die aan de Kromboomssloot woont. 'Ik woon op de bovenste verdieping, dus dat maakt het bereik wat makkelijker'. Toch maakt hij geen gebruik van de gratis verbinding die De Waag biedt. Hij heeft net als veel anderen een gewoon ADSL-abonnement bij een bekende provider. Met het verschil dat hij deze verbinding heeft doorverbonden met negen huishoudens die in hetzelfde pand en in de directe omgeving wonen.

- Beperkt dat gezamenlijk gebruik de verbindingsmogelijkheden, de snelheid en capaciteit van de gebruikers niet? Heb je daar aanvullende technische voorzieningen voor getroffen?

Stef Karman: 'Nee. Die negen aansluitingen zouden verdubbeld of verdrievoudigd kunnen worden. Ook als iedereen dan tegelijkertijd het internet opgaat zou je dat niet merken. Dat wil zeggen bij normaal gebruik. Het wordt wat anders als verschillende gebruikers gigantische pakketten binnen gaan halen. Maar dan praat je over manieren van gebruik die – op grond van de abonnementsbepalingen – eigenlijk niet mogen. Er zijn geen speciale technische voorzieningen nodig. Als je een gewoon kabeltje of een draadloos modem waar miljoenen gebruik van maken niet zo noemt tenminste.'

- Als je over een draadloze verbinding (WIFI) beschikt zijn er in de buurt nog heel wat andere mogelijkheden om mee te liften met allerlei kleine en grotere netwerken. Hoeveel zouden dat er zijn?

Stef Karman: 'Veel. Om te beginnen zijn er de grote commerciële aanbieders, KPN, T-Mobile en diverse andere, die draadloze netwerken hebben op plaatsen waar veel mensen komen. Het Centraal Station bijvoorbeeld. Tegen betaling. Dat kan behoorlijk oplopen. Dan zijn er steeds meer bedrijven, vooral hotels en cafés, die voor hun netwerk betalen en dat vervolgens gratis aan hun klanten beschikbaar stellen. (Café Fontijn op de Nieuwmarkt bijvoorbeeld – PvH). Als je door die service meer klanten trekt of als gevolg daarvan iemand drie in plaats van twee kopjes koffie neemt heb je die abonnementskosten er snel uit. Tenslotte de gratis aanbieders. Dat kan een professionele organisatie als De Waag Society zijn. Maar de overgrote meerderheid zijn particulieren die – veelal uit onwetendheid – toegang verschaffen tot hun huisnetwerk'.

Michelle 't Hart en Ron Boonstra keken op een gewone ochtend in november even naar het netwerkaanbod op de Nieuwmarkt. 'Het zijn er 25 en eenderde deel ervan staat open. Daar zijn KP en ViaWia bij, netwerken waar je voor moet betalen. Maar er staan ook zes netwerken van particulieren bij. Klaar voor gratis gebruik. Nu is het nog ochtend. 's Avonds zijn er meestal meer. Sommige mensen zetten hun (draadloos) modem uit als ze het huis uitgaan. Bespaart elektriciteit. Te vergelijken met een gloeilamp.'

Een korte peiling met behulp van een eenvoudige laptop in andere delen van de Nieuwmarktbuurt, op een gewone doordeweekse middag, leverde de volgende resultaten op:

Hoek Kalkmarkt - Binnenkant: 29 draadloze netwerken, waarvan 5 open.

Brug tussen Binnen- en Buitenbantammerstraat: 20 netwerken, waarvan 3 open.

Bantammerbrug Geldersekade: 26 netwerken, waarvan 4 open.

Hoek Rechtboomssloot – Kromboomssloot: 30 netwerken, waarvan 3 open

Brug over de Oudeschans: 15 netwerken, waarvan 3 open.

Brug tussen Keizersstraat en Korte Keizersstraat: 25 netwerken, waarvan 3 open.

Snoekjesbrug: 16 netwerken, waarvan 1 open.

Zuiderkerkhof: 11 netwerken, waarvan 3 open.

MET ELKAAR VERBONDEN

Hoek Zwanenburgwal – Raamgracht: 15 netwerken, waarvan 1 open.
Hoek Kloveniersburgwal – Raamgracht: 19 netwerken, waarvan 3 open.
Hoek Staalstraat – Groenburgwal: 23 netwerken, waarvan 4 open.
's Gravelandseveer: 14 netwerken, waarvan 2 open.
Op grond van deze peilingen kan met zekerheid worden vastgesteld, dat er tenminste 250 draadloze netwerken in de buurt zijn. De overgrote meerderheid bestaat uit een draadloos modem van particuliere buurtbewoners die zowel in de huiskamer als in de werkhoek op zolder of via hun laptop op het dakterras willen mailen en internetten. Als die mensen dat netwerk voor anderen openstellen, kunnen vrijwel alle andere buurtbewoners dat ook. Snel een eigen adres openen op Gmail of Yahoo. Gratis. Waarom doen mensen dat niet?

Michelle 't Hart: 'Ik zou graag van die mogelijkheden gebruik maken. Gewoon, voor alledaagse dingen. Even mijn mail op mijn laptop checken. Wat informatie op internet halen. Toch zou ik twijfels houden. Ik zou mijn bankzaken niet op die manier regelen, bijvoorbeeld.'
Ron Boonstra: 'Het openen van je netwerk neemt het risico mee dat anderen ook in je computer kunnen, ook in je privé-bestanden. Mensen die er een beetje verstand van hebben kunnen dat makkelijk voorkomen. De Waag Society heeft bijvoorbeeld twee los van elkaar staande draadloze circuit: een voor de eigen medewerkers en een voor buitengebruikers. Je moet de risico's niet overdrijven, maar ik raad thuisgebruikers wel aan hun netwerk te versleutelen.'
'En de meeste mensen doen dat ook', zegt Stef Karman. 'Dat staat doorgaans in de instructies van de provider die een draadloos modem levert of in de gebruiksaanwijzing voor de kopers. Omdat er steeds meer doehetzelf-pakketten op de markt komen, zijn er nogal wat mensen die dat over het hoofd zien of vergeten. Uit onwetendheid of onoplettendheid dus.'
- Maar je kunt je netwerk toch bewust voor anderen openen. Uit idealisme bijvoorbeeld: het internet is van en voor iedereen. En waarom zou je niet aardig zijn voor je buren?
Stef Karman: 'Dat kan. Maar als je die bewuste keuze maakt, weet je wellicht ook wel hoe je op eenvoudige wijze (met een wachtwoord) kunt regelen welke bestanden in je computer je met anderen wil delen en welke je achter je beveiliging wil houden. En je buren kun je ook op een veilige manier helpen: via het beschikbaar stellen van een code waarmee ze van jouw netwerk gebruik kunnen maken'.

In dat laatste zit de eenvoudige en veilige oplossing. De meeste mensen met een eigen draadloos netwerk (modem) gebruiken zelf ook een code wanneer ze vanuit de keuken verbinding maken. Die code kan beschikbaar gesteld worden aan andere mensen, waarvan je weet dat ze er op een verantwoorde manier gebruik van zullen maken. Aan het aantal andere gebruikers zitten weinig beperkingen. Deskundigen zeggen, dat er wel honderd of meer gebruikers van één verbinding gebruik zouden kunnen maken. De beperkingen zitten in de afgesproken regels: een antenne (modem) mag maar een bereik van 100 meter maximaal hebben. Beter is uit te gaan van enkele tientallen meters om ongewenste storingen, tijdelijke uitval en andere zwakheden te vermijden. Eén modem in een normaal pand van vier verdiepingen werkt doorgaans uitstekend.
Nogmaals, waarom doen mensen dat niet?
'Ken jij je buren?', antwoordt Stef Karman met een wedervraag. 'Degene die toegang geeft, dus de man of vrouw die het abonnement met de internetprovider afsluit, heeft de eerste verantwoordelijkheid. Ook als een van je buren zich niet helemaal aan de afspraken houdt. Vieze plaatjes van kleine jongetjes naar binnen haalt bijvoorbeeld. Of muziek, films en andere programma's waar auteursrechten op rusten aan anderen ter beschikking stelt. In de praktijk valt dat risico wellicht me, omdat die dingen dan niet in jouw computer te vinden zijn. Maar er kunnen ook lastige virussen binnenkomen. Je bent verantwoordelijk voor het entreepunt. Laatst heb ik een buurman met computerproblemen geholpen, maar daarvan nam ik wel een virus op mijn laptop mee naar huis. Netwerk plat. Ik werk in de ICT-branche en kan die dingen doorgaans snel verhelpen, maar anderen kunnen daar tegenop zien. Toch denk ik dat de bezwaren van de meeste mensen niet technisch, niet financieel maar eerder psychologisch van aard zijn. Ieder voor zich, zeg maar.'

Als ieder voor zich leeft, leef je eigenlijk ook niet in een buurt. Hoogstens in een gebied op de stadsplattegrond waar een paar lijntjes omheen zijn getrokken en met mooie stadhuisletters 'Nieuwmarktbuurt 'op is gezet. Met je directe buren deel je een gemeenschappelijk dak, een trappenhuis en heb je een gezamenlijk belang bij een goede aansluiting op de riolering. Met mensen in de buurt deel je allerlei voorzieningen: scholen, winkels, plantsoenen, speelplaatsen, het café. Toen mensen zich privé wat minder konden permitteren maakten ze gebruik van buurtbadhuizen, water-en-vuurwinkels, wasserijen, fietsenstallingen, etc. Nu hebben veel mensen moderne dingen die ze eigenlijk makkelijk kunnen delen. Dat is ook wel gezegd van de wasautomaat. In een gemiddeld huishouden draait die drie uur per week. Afgezien van het feit dat verschillende woongroepen of bewoners van een pand een wasmachine naar volle tevredenheid delen, blijft een veel gehoord bezwaar dat je net gebruik wilde maken van dat ding, toen…
Dat bezwaar geldt niet voor een draadloze internetverbinding. Al maken er tien mensen gelijktijdig gebruik van. Je hoeft er niet eens een draadje voor door te trekken, zelfs geen gaatje voor te boren. Het Kromboomsslootvoorbeeld is een uitzondering. De rest van de bewoners van de Nieuwmarktbuurt gooit die driekwart miljoen euro en waarschijnlijk meer over de balk.
Domme buren.

P.S. Ik doe het zelf ook (nog) niet. In het pand waar ik woon hebben we gewoon vier aparte duurbetaalde internetabonnementen.

Piet van Harn

Waag Society en onze website

Sjaak van der Leden

Het internetadres van OpNieuw is sinds 1 november: www.opnieuw.nu. Het archief van OpNieuw is nu gemakkelijker te vinden op het worldwide web. Alle OpNieuw-nummers worden op deze site gearchiveerd. Via de homepage is ook de deadline voor het volgende nummer te vinden en op te zoeken hoe u tekstbijdragen of advertenties naar ons toe kunt sturen.

Klaas Hernamdt is degene die voor het nieuwe webadres gezorgd heeft. Hij is de managing director van Waag Society, dat behalve in de Waag op de Nieuwmarkt, sinds 1996, ook werkruimtes heeft in Pakhuis De Zwijger, het gebouw in het oostelijk havengebied, dat doorsneden wordt door een van de twee toegangswegen naar het Java-eiland.

Klaas Hernamdt. Foto: Sjaak van der Leden

Geluidshinder

Voor veel buurtbewoners is Waag Society nog steeds een grote onbekende. Ten onrechte. Weliswaar opereert Waag Society sterk experimenteel in een internationale omgeving van instellingen die nieuwe gebruiksmogelijkheden van internet uitproberen, maar is een gebruiksmogelijkheid eenmaal uitgekristalliseerd, dan wordt ie vervolgens ook meteen in een project voor een reële gebruiker gerealiseerd. Een voorbeeld daarvan is het nieuwe systeem dat geluidssterkte registreert, dat met meetpunten op de grond in de wijde omgeving van Schiphol de werkelijke geluidsoverlast voor de omwonenden continu in kaart brengt. Met deze gegevens kunnen klachten over geluidshinder onomstotelijk worden aangetoond.

Projecten

Projecten die momenteel lopen bij Waag Society zijn 'Onderling verbonden', 'Creatief leren', 'Plaatsbepalende media', 'Technologie als uitdrukkingsmogelijkheid' en 'Uitwisseling van vertellingen'. Hoewel er in de beschrijving van die projecten veel Engelse termen worden gebruikt die niet iedereen duidelijk zijn, is Waag Society een Amsterdamse niet-commerciële organisatie, die wel degelijk óók op buurt- en stadsniveau haar lijnen heeft uitgelegd. Laat u niet afschrikken door al die Engelse termen en neem eens een kijkje op www.waag.org.

Blog

Een handig actueel medium voor de buurt is de blog van de Nieuwmarktbuurt, ook ontwikkeld door Waag Society. Je zou die blog het actuele broertje van OpNieuw kunnen noemen, waar je direct berichten op kunt zetten. De adressen zijn:

http://www.opnieuw.nu
http://www.waag.org
http://blog.nieuwmarktbuurt.nl

De Waagspeeltuin

De Stichting Welzijn Binnenstad is eigenaar van de brandgang aan de achterkant van de huizen aan de Rechtboomssloot. Dáárachter begint de speeltuin pas. Bij de laatste opknapbeurt is het oude hek, dat de scheiding vormt, blijven staan omdat er enkele bomen staan die met dat hek vergroeid zijn. Het stadsdeel noemt dit zaailingen. Voor de veiligheid buiten speel(tuin)uren bleek het noodzakelijk dit hek door een steviger exemplaar te vervangen. Daarom vroeg het stadsdeel voor de zaailingen en twee vrijstaande bomen die in de weg zouden staan een kapvergunning aan. Daar tegen kwamen zoveel bezwaren binnen, dat het plan werd herzien; de aanvraag voor de twee vrijstaande bomen werd ingetrokken. Nu is alleen een kapvergunning voor de zaailingen aangevraagd en na kap wordt één mooie volwassen plataan op het terrein teruggeplant. Wederom zijn nu (minder) bezwaren ingediend, maar het stadsdeel heeft er goede hoop op dat ze er dit keer uitkomen met de omwonenden.

Openbare ruimte

In de conceptbegroting 2008 van het stadsdeel is behalve voor de Nieuwe Doelenstraat ook voor de St. Antoniesbreestraat 'studiegeld herinrichting' toegekend. Dat betekent dat de door de buurt zo gewenste opknapbeurt weer een stap naderbij komt. Er komt een vast urinoir van het model 'krul' op de Nieuwmarkt, bij de Geldersekade.
Het stadsdeel jaagt Circus Rigolo niet weg. Rigolo wordt elk jaar uitgenodigd door de winkeliers van de Zeedijk, maar omdat zij hiervoor geen subsidie meer krijgen, is het onzeker of Rigolo nog wel kan worden uitgenodigd in 2008. Als een vergunning wordt aangevraagd voor de noodzakelijke equipment die voor het draaien van het circus nodig is, dan wordt die verleend.

Foto: Sjaak van der Leden

Koningsstraat=Winkelstraat

Op verzoek van enkele ondernemers in de Koningsstraten heeft Peter Matti in opdracht van het stadsdeel onderzoek gedaan naar de economische levensvatbaarheid van winkels. Theo van Schaik vertelde op de Bewonersraad: het rapport is positief ontvangen, maar de conclusie is dat deze straten niet snel drukke winkelstraten zullen worden; dat gaat boven de macht van het stadsdeel. Aanbeveling: de verhuurders moeten de diversiteit van het winkelaanbod actief bevorderen.

Terrassen

Het stadsdeel heeft een Terrassennota vrijgegeven voor inspraak. Terrassen zijn altijd een hot item in de Bewonersraad. Aan de westkant van de Nieuwmarkt zijn de marges voor de voetganger met boodschappentassen, kinderwagens, rollator of in rolstoel minimaal, omdat daar nog steeds gesplitste terrassen zijn met doorlooppad. Die doorloop moet 1,5 m zijn, maar die ruimte verdwijnt rap als op een mooie dag het publiek, zich van geen afbakening (de beroemde punaises!) bewust, meer ruimte pakt zodra men gaat zitten. De doorgaande voetganger moet de stoep af, de smalle autogoot in en dat is dan lastig en irritant. Aan de oostkant is de irritatie grotendeels voorbij, omdat daar sinds de laatste opknapbeurt de terrassen aaneengesloten zijn, met een ruime stoep aan de wegkant. Voor de westkant had het stadsdeelbestuur met een stevige lobby van terrasexploitanten te maken, die door die oplossing vierkante meters terras dreigden kwijt te raken. Dat was de reden dat de oude gesplitste situatie kon blijven, mits streng gehandhaafd. Een onmogelijke zaak, die toch weer overlast betekent. Desondanks wordt de situatie in de nieuwe nota als uitzondering geaccepteerd. Veel bewoners tekenen nu bezwaar aan tegen die nota, maar of het iets uithaalt? Scepsis en woede over een deelraadbestuur dat zegt te willen meedenken met de burger. En ze weten dat daar wat aan schort; onlangs is daar een mooie nota over geschreven, de Communicatienota, maar die gaat vermoedelijk de inspraak niet in.

Namens het Wijkcentrum wordt de datum van de volgende Geveltuinendag bekend gemaakt: 17 mei 2008 in het Siebbeleshof.

Sjaak van der Leden, 3 december 2007

Aanvraag geveltuin

Bewoners uit de Nieuwmarkt, Groot Waterloo en de Burgwallen die een geveltuin voor hun woning willen kunnen vanaf nu een aanvraag indienen bij Wijkcentrum d'Oude Stadt. De aanvragen die de reglementaire toets van Sector Openbare Ruimte doorstaan, gaan volgend voorjaar naar de stratenmakerij ter uitvoering. Alle nieuw aangelegde geveltuinen worden plantrijp afgeleverd, d.w.z. voorzien van bemeste tuinaarde. Er zijn voor de aanvrager geen kosten aan verbonden.

Aanvragen worden tot uiterlijk 24 april in behandeling genomen. Wie een geveltuin wil onderhouden / aanleggen moet wel rekening houden met een aantal voorwaarden.
Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Veronika Esser, Wijkcentrum d'Oude Stadt, tel. 6382205 of e-mail wijkcentrum@oudestadt.nl.
Speciaal voor de bewoners organiseren Sector Openbare Ruimte van het stadsdeel Centrum, Wijkcentrum d'Oude Stadt en De Boomsspijker voor de tweede keer een Geveltuinendag om de nieuw aangelegde geveltuintjes een startimpuls te geven. Deze dag vindt plaats op 17 mei 2008 in het J.S. Siebbeleshof. Ook mensen die al een geveltuin of plantenbak hebben, kunnen er voor aanvulling of herbeplanting terecht. In de volgende editie van deze krant meer hierover.

voor al Uw visspecialiteiten
Cock en Elly Huijsman

meer dan 50 jaar het vertrouwde adres;
Zeedijk 129 tel. 6 242 070

De fotograaf van de achterpagina

In februari 1991 werd Amsterdam plotseling overvallen door een strenge winter. Een flink pak sneeuw toverde de stad om in een witte wonderwereld en op de bevroren grachten waren Breugheliaanse taferelen te zien. Fotograaf en journalist Aloys Ginjaar trok twee weken met zijn camera door de binnenstad om de sfeervolle, romantische beelden vast te leggen. De inmiddels nostalgische kleurenfoto's zijn onder de titel 'Winter '91' vanaf 13 januari enkele maanden te zien in de vitrines in de Sint-Antoniesbreestraat.

Onder het motto 'Wie niet meespeelt kan het spel beter bekijken' fotografeert Ginjaar al ruim veertig jaar ongeënsceneerd het spontane 'lieve leven'. Zijn werk is onder meer drie maal gepubliceerd in het World Press Photo boek, op kaart uitgebracht bij Art Unlimited, geveild bij Sotheby's Amsterdam en tentoongesteld in het Amsterdamse stadhuis. Sinds november 2000 organiseert hij ook de Fotografenavond, elke derde dinsdag van de maand een informele, informatieve en inspirerende ontmoetingsplaats voor de fotowereld in Café Kalkhoven op de Westermarkt.

www.aloysginjaar.nl
www.fotografenavond.nl

Verkeerscirculatie Nieuwmarkt

Sjaak van der Leden

Al in 2004 zoemden er geruchten over een uitgewerkt nieuw verkeerscirculatieplan voor de Nieuwmarktbuurt en directe omgeving. Het duurde nog tot 8 december 2005 voor de Bewonersraad de ins & outs daarvan gepresenteerd kreeg door toenmalig stadsdeelwethouder Guido Frankfurther voor Verkeer, maar ook toen was het met mitsen en maren omkleed. Er kwamen deelraadsverkiezingen, Anne Lize van der Stoel werd als wethouder verantwoordelijk voor Verkeer. Ze werd meteen uitgenodigd naar de Bewonersraad te komen en dat zou gebeuren zodra er concreet een verkeersplan lag. Na haar aftreden hanteerde haar opvolger Koldenhof dat argument niet: koud een maand in functie kwam hij zich voorstellen aan de bewonersraadvergadering op 8 november 2007. Op vragen over het verkeerscirculatieplan bleek de reden voor uitstel dat, door de samenhang met andere toekomstige veranderingen in het 'hoofdnet auto', steeds weer nieuwe modellen en berekeningen moesten worden gemaakt van de verkeerscirculatie. Uitgangspunten voor de binnenstad zijn nog steeds: autobereikbaar blijven, zo veel mogelijk weren van doorgaand autoverkeer en verbeteren van de verkeersveiligheid.

Voor onze buurt is de belangrijkste verandering het omdraaien van de rijrichting in Jodenbreestraat en Sint-Antoniesbreestraat en éénrichtingsverkeer op de Gelderse kade (oneven zijde) richting het noorden. Zowel aan het begin als aan het eind van deze route gaan de komende jaren grote verkeerstechnische veranderingen plaatsvinden. Het Mr. Visserplein wordt een dubbele T-kruising en het verkeer uit het oosten over de Prins Hendrikkade gaat ter hoogte van de Geldersekade afbuigen via een nieuw te bouwen brug naar àchter het Centraal Station, waar, over de Noord-Zuidlijn heen, een Oost-West autotunnel en een busstation in aanbouw zijn. Dit alles om de voetganger van CS naar Damrak meer ruimte en veiligheid te bieden.
De berekeningen van de omvang van de verkeersstromen bij de verschillende mogelijkheden voor verkeersafwikkeling

Erik Koldenhof, voor stadsdeel Centrum wethouder voor ondermeer: Openbare Ruimte, Verkeer & Parkeren, Economie & Toerisme. Foto: Sjaak van der Leden

tonen aan, dat de omkering van de rijrichting de doelen die men wil bereiken het best dient: onze buurt meer autoluw en toch bereikbaar. Hoewel ook nu het definitieve plan nog niet in de inspraak is (dat wordt op z'n vroegst eind januari, begin februari), is wel al zeker dat omkering van de rijrichting erin staat. En dat is ook goed nieuws voor de mensen in de Koningsstraten, omdat dan de Keizersbrug over de Oudeschans helemaal in de (auto-)luwte komt te liggen. Wat de nadelen van dit nieuwe plan zullen zijn is puur giswerk; kaartjes noch tekst zijn voorhanden. Wel vermoeden de bewoners van de Geldersekade dat, als ook de Zeedijk 's middags en 's avonds voor auto's afgesloten wordt (dat is weer onderdeel van een ander plan: het leefbaarder maken van de Wallen), de evenzijde van hun kade een verkeersinfarct wordt. Deze smalle kade met veel Chinese supermarkten moet dan al het noord-zuid verkeer naar de Nieuwmarkt verwerken.

Als het over verkeer gaat komt ook altijd de gemeentelijke wens voor een parkeergarage aan de Geldersekade aan de orde. De bewonersraad is en blijft tegen. Erik Koldenhof is de zoveelste wethouder die aankondigt dat er eerst een haalbaarheidsonderzoek zal worden gedaan.

Interview met Sara de Monchy
13 jaar

1. Wat zijn je hobby's?
Acteren, schrijven, hockeyen, zeilen, shoppen, zwemmen en lezen.

2. Op welke school zit je?
MLA (Montessori Lyceum Amsterdam).

3.Wat vind je van de OpNieuw?
Ik vind het heel bijzonder dat er überhaupt een buurtkrant is en ik vind vooral het kindergedeelte leuk.

4.Wat vind je dat er moet veranderen aan de OpNieuw?
Kinderpagina GROTER.

5.Vind je het leuk om als nieuw redactielid in de OpNieuw te zitten?
Ja , want iedereen kent je daardoor en dat je meer bezig bent met wat er gebeurt in de buurt.

6.Wat vind je van de buurt?
Het is een heel leuke buurt en iedereen kent elkaar. Het is het middelpunt van de stad en er is relatief weinig verkeer.

7.Wat vind je dat er moet veranderen aan de buurt?
Geen fietsers meer in de Verversstraat...

8.Ken je veel kinderen uit de buurt?
Ja ik zat op de Witte Olifant en dat is wel de buurtschool met de St. Anthonieschool, daarom ken ik heel veel kinderen in de buurt.

9.Wat wil je later worden?
Journalist of kinderpsychologe of iets heel anders dat ik nog niet weet.

Door: Jonathan & Thomas

Ontwerp: Gaia van Maanen
Model: Gaia van Maanen
Collectie: Special for You
Soort: jurken, uitgaan

Moppen!!!

Waarom kunnen eieren niet bevriezen?
- omdat er een dooier in zit.

Wat staat er op een grafsteen van een topambtenaar?
- hier rust hij verder.

Wat is het toppunt van verspilling?
- een kleurenfoto maken van een zebra.

Het is wit en staat in de hoek?
- een stoute koelkast.

Familie-uitjes

Sara de Monchy

"Kom schat, we gaan." Ik had net iemand van het rode team tot moes geslagen en was trots op mezelf. Ik drukte op het 'ren'knopje.
"Schat, papa wacht buiten met de auto."
"Hè?" Ik begreep het niet, waar gingen we naartoe? O, shit, een kameraad van het slachtoffer kwam me achterna, om mij tot moes te slaan. Ik besloot om maar van wapen te wisselen.
"Waar gaan we naar toe?"
"Naar oma, voor het kerstdiner, zoals altijd op eerste kerstdag. Hier is je jas. Neem je nog wat mee voor in de auto? Het is een lange rit." "Maar mam, ik ga niet mee. Ik blijf wel alleen thuis. Ik vermaak me wel. Met mijn nieuwe Playstation 3." "Nee, dat kan echt niet." Mijn moeder werd geïrriteerd. De stresskip. Zeker met dit soort dingen. "Papa en Zela wachten. Hup! playstation uit!" Ze drukte op een knopje. Net het verkeerde knopje. "Nee! Mam! Wat doe je! Zo heb je alles gewist!" Haar gezicht was van blik en gaf me een duw in de richting van de auto. Eenmaal aangekomen bij oma was het zoals ieder jaar. De tafel was saai gedekt, er waren saaie mensen. Verre achterooms en tantes die allemaal zeiden: "Ooh! Irene, is dat je zoon, wat een grote jongen is dat! Mag hij niet wat anders aan? En zijn broeken tot op je billen 'in'? Ja, zo noem je dat toch? En is dit, Irene, je dochter, wat een lief meisje. Hoe heet je ook al weer? Oh ja, Zela", bladibladiebla. Ik had een oude gameboy meegenomen en vluchtte naar de auto.

Herken je dit?
Helaas is er rond kerstmis en oud en nieuw elk weekend een etentje, je vakantie is volgepland en er is geen tijd om ook iets alleen te doen. Maar ja, je moet wel. Hoe maak je zo'n etentje toch leuk en voorkom je dat iedereen aan het zeuren is over je kleding?
Ga met je nichten alle make-ups uitproberen die je oma heeft en vraag haar om advies over haar goeie ouwe tijd (denk: poedertjes en krullers).
Roep iedereen bij elkaar en ga lekker hints doen (met eigen dingen uit de familie, natuurlijk. Over je achtertante die

haar kunstgebit in de soep liet vallen die je neefje toen rustig opat).
Maak een wedstrijd wie het beste kerstliedjes kan zingen en wie de meeste (er zullen nog wel een paar ouwe uit de kast komen).
Vraag naar de leukste cadeautjes die oma ooit aan opa heeft gegeven. En wat zijn de gekste plaatsen waar je tante en oom ooit gezoend hebben? Dit gaat een giechelige tienerboel worden, dat is verzekerd!

Alles is liefde de film

Gaia van Maanen

Het is een komische film. Het script is geschreven door Kim van Kooten en de regisseur is Joram Lürsen. De hoofdrollen worden gespeeld door Carice van Houten (Kiki Jollema) en Michiel Romeyn (hulp-Sinterklaas).
Alles is liefde heeft vijf verhaallijnen. Het gaat over stellen met relatieproblemen. Een stel is homo en gaan bijna trouwen, een stel is uit elkaar omdat de man met de juf van zijn zoontje is vreemdgegaan, een stel heeft problemen omdat de man ontslagen is en de vrouw alleen met de kinderen bezig is. Carice van Houten is een vrouw die opzoek is naar de ware liefde en dan komt prins Valentijn…. En zelfs de hulp-Sinterklaas is op zoek naar zijn oude liefde!!!
De film speelt zich af rond de Sinterklaastijd en is voor een groot gedeelte in onze buurt opgenomen. Een voorbeeld is Café Oorlam op de hoek van de Kloveniersburgwal en de Staalstraat.
Ik vind het een leuke film omdat hij grappig en romantisch is en er goed geacteerd wordt. Er is ook een liedje van de film door Bløf.
Een aanrader voor iedereen!!!

Het Bethaniënklooster

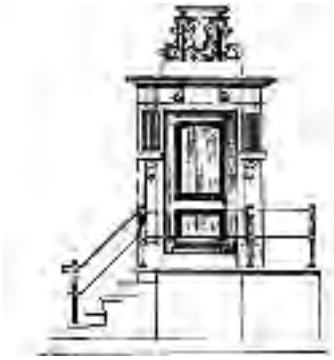

'Klooster van Sinte Maria Magdalena van Bethanien'

Jonathan Mensink

Op de kaart van Amsterdam uit 1545, zien wij aan de oostzijde van de stad, direct achter de stadsmuur langs de Kloveniersburgwal, een rij kloostercomplexen, meestal bestaande uit vier vleugels rondom een als tuin aangelegde binnenplaats. Eén daarvan heette 'Sinte Maria Magdalena van Bethaniën'. Van oorsprong was het gebouw bestemd voor vrouwen die boete wilden doen voor een losbandig leven, maar die 'bekeerde susteren' maakten al spoedig plaats voor aanzienlijke dames. Het kapittel van de Haagse Hofkapel verleende het Amsterdamse klooster in 1462 het recht om een eigen kapel te bouwen, bediend door een eigen rector of kapelaan, met een eigen kerkhof. Dat het Bethaniënklooster aanzien genoot in de stad, blijkt uit de taak om koeien te mesten voor de schuttersmaaltijden. De naam Koestraat herinnert er nog aan. Het stadsbestuur had omstreeks 1500 bouwgrond nodig, en het Bethaniënklooster had geldgebrek; over het kloosterterrein werden de Bethaniënstraat en de Koestraat aangelegd. Aan de oostzijde kwamen huurwoningen. In 1578 werden alle kloosters opgeheven en verkaveld.

De noordvleugel

Alleen de noordvleugel van het Bethaniënklooster langs de Barndesteeg is blijven staan. Dat gebouw heeft verschillende bestemmingen gehad; omstreeks 1970 was er onder meer een timmerfabriek gevestigd, totdat die wegens bouwvalligheid moest worden ontruimd. De gemeente kocht het historisch belangrijke restant van het verder verdwenen klooster, in afwachting van een restauratieinitiatief. Dat kwam van de voor dit doel opgerichte Stichting Bethaniënklooster, die inmiddels is gefuseerd met de Stichting Jan Pietersz. Huis II, voor de huisvesting van jonge musici. Het gebouw bestaat uit een overwelfd souterrain, twee verdiepingen die grotendeels zijn samengevoegd tot één zaal en een kap die enkele woningen bevat. Het souterrain, dat nog zijn 15de-eeuwse gedaante heeft, is waarschijnlijk gebouwd voor berging, daarboven kwam dan het refectorium of de refter, de eetzaal, en op de tweede lag het dormitorium, de slaapzaal. In 1700 werd de vloer met balklaag van de slaapzaal grotendeels gesloopt om een hoge kerkruimte te formeren.

Het gebouw

Het Bethaniënklooster bestaat nu uit het overwelfde souterrain, twee verdiepingen die grotendeels zijn samengevoegd tot de concertzaal en een kap met enkele woningen. Onder het eeuwenoude eikenhouten plafond van het vroegere dormitorium bevindt zich nu een voor Amsterdam unieke concertzaal met een uitzonderlijke akoestiek. Als concertzaal heeft het Bethaniënklooster vanaf 2000 een grote ontwikkeling doorgemaakt. Met zo'n 120 concerten per jaar, waar tussen vijf - en tienduizend bezoekers per jaar van genieten, is het Bethaniënklooster niet meer weg te denken uit het Amsterdamse culturele leven. Onder de concertzaal bevindt zich het souterrain. De 15de-eeuwse gewelven maken daar de ouderdom van het gebouw zichtbaar. Deze 'crypte' loopt onder de oude refter en ademt nog het meest de sfeer uit van het toenmalige klooster. In het klooster zijn vaak optredens: twee keer in de maand spelen bijvoorbeeld op zondag de Fancy Fiddlers, dat is een groep jonge talentvolle muziekanten die dan wat stukjes spelen.

KAPSONES HAARSTUDIO

verkooppunt van **Nexxus**
en **Fudge** produkten

NEXXUS
VOOR MOOI EN GEZOND HAAR

HAIR-WEAVING met echt haar

fudge.

openingstijden maandag t/m zaterdag 10.00-19.00 uur
GELDERSEKADE 113 F 1011 EN AMSTERDAM TEL 020 4205409

ATELIER DIJKZICHT

Johan Suttorp in de Korte Dijkstraat 9 geeft schilder- en tekenlessen
Voor informatie bel gerust: 06-51189855 of 020 4181239

RESTAURANT - CAFÉ
IN DE WAAG
NIEUWMARKT 4 1012 CR AMSTERDAM
020.422 77 72 info@indewaag.nl

SCHOTTENBURCH
WIJNHANDEL
Krom Boomssloot 18 tel. 6237022
Fax 6222026 Email: Schottenburch@planet.nl

WIJNWINKEL • WIJNTAPPERIJ • SLIJTERIJ
Breed assortiment kwaliteitswijnen
& gedistilleerd.
Wijnproeverijen • Relatiegeschenken • Adviezen

Schottenburch
1636

Levering aan particulieren, horeca en bedrijven.
Gratis bezorging in de omgeving

ETERNAL TATTOOS

ETERNAL TATTOOS BY SIMEON
Binnenbantammerstraat 6c 1011 CK Amsterdam
020-6684142

Onze studio heeft een grote collectie ontwerpen in alle denkbare stijlen. We zijn gespecialiseerd in portretten, custom werk en het coveren van oude tattoos. We kunnen alle aanwezige ontwerpen vergroten, verkleinen of veranderen naar jouw persoonlijke smaak of je kan een eigen ontwerp meenemen.
Wij werken volgens de hygiënische richtlijnen zoals die door de GG&GD Amsterdam zijn opgesteld en gecontroleerd worden. Een rapport van de laatste controle is altijd in onze studio aanwezig en kan eventueel op aanvraag ingekeken worden. De minimum leeftijd is 18 jaar of 16 jaar met toestemming van de ouders. Onze prijzen beginnen vanaf Hfl. 100,-
OPEN: Dinsdag t/m zondag van 12.00u - 20.00u
MAANDAG GESLOTEN

JANS & HAGENAARS
ADVOCATEN & PROCUREURS
Ons kantoor heeft elke vrijdag van **14.00 uur tot 16.00 uur**
GRATIS INLOOPSPREEKUUR
voor al Uw vragen over arbeidsrecht, huurrecht, vreemdelingenrecht, personen- en familierecht, strafrecht, asielrecht, etc. kunt U bij ons kantoor terecht.
Ons adres is: Kloveniersburgwal 95 (1011 KB)
tel.: 020-4207766; fax: 020-4213065

EETCAFE VAN BEEREN

OPEN ALLE DAGEN VANAF 17.00 UUR
CAFE OPEN TOT 01.00 UUR
IN HET WEEKEND TOT 03.00 UUR
KEUKEN OPEN VAN 17.30 - 22.15 UUR

DE FRANSE KEUKEN
IN EEN GEZELLIGE
ONGEDWONGEN
AMBIANCE

Voor reserveringen: tel. 6222329
Koningsstraat 54, 1011 EW Amsterdam

HET HUIS VAN DE BUURT

De geveltuinendag, afgelopen voorjaar voor het eerst gehouden op het Siebbeleshof en voor 2008 weer op de rol, is een van de positieve gevolgen van het project 'Huis van de Buurt'.
Vooraan v.l.n.r: Winne Meijering, Marjet van den Berg (Wijkcentrum), Els Agtsteribbe (voorzitter bestuur OpNieuw).

Sjaak van der Leden

Begin 2006 ontstond er onrust bij Wijkcentrum d'Oude Stadt, de Boomsspijker en de Blankenbergstichting over een eerste uitwerking van het plan 'Huis van de Buurt': één loket waar bewoners terecht kunnen met al hun vragen op het gebied van wonen, zorg en welzijn in de binnenstad. Het loket kreeg reële vorm in het multifunctionele gebouw Straat & Dijk in de Haarlemmerstraat. Gevreesd werd dat dit idee van bundelen van diensten aan buurtbewoners in wezen de zoveelste bezuinigingsoperatie van het stadsdeel was. Maar dat blijkt mee te vallen. Althans, dat zegt Winne Meijering, oud-hoofdredacteur van De Binnenkrant en vrijwilliger bij Wijkcentrum d'Oude Stadt.

Ik spreek haar in haar kwaliteit van lid van het kwartiermakersoverleg dat het stadsdeel moet begeleiden bij het opzetten van het Huis van de Buurt voor het stadshart, het gebied binnen de Singelgracht. Dit huis moet 1 januari 2009 gestalte krijgen. De andere twee: Centrum West en Centrum Oost, gedeeltelijk al in bedrijf, gaan officieel 1 januari 2008 van start. Het is de bedoeling, dat het Wijkcentrum, de buurthuizen (onderdeel van Stichting Welzijn Binnenstad) en het deel van Blankenberg dat buurtgericht werkt, zo'n tien procent, de activiteiten bundelen, liefst binnen één gebouw, zodat buurtbewoners zich niet eerst moeten afvragen waar ze precies heen moeten met hun probleem, maar weten: in het Huis van de Buurt is altijd wel iemand die me kan helpen. Het moet ook een laagdrempelige ontmoetingsplaats worden.
Het stadsdeel heeft daarvoor het gebouw van de Boomsspijker op het oog en stelt zich voor dat het Wijkcentrum daarbij ìntrekt. Daar is men nog niet helemaal uit; voor de hele centrale binnenstad is de ligging niet echt centraal te noemen en als het wel gebeurt, zal de Boomsspijker enkele huidige functies moeten afstoten. Het aantal verhuurbare ruimten zal afnemen, waardoor er wellicht geen plaats meer is voor bijvoorbeeld repeterende koren. Er zal ook, en steeds meer, ruimte moeten zijn voor buitenschoolse opvang.

In het overleg over de vormgeving van het Huis van de Buurt worden meer en meer reële problemen opgeworpen waardoor, naarmate het uur U nadert, het proces steeds langzamer gaat. Over abstracties en idealen valt eerder overeenstemming te bereiken dan over de praktische uitvoering ervan. Wat moet je bijvoorbeeld verstaan onder 'bevordering van buurtparticipatie', een activiteit die twintig procent van het werkterrein van Huis van de Buurt moet vullen? Het stadsdeel is nog steeds niet met heldere randvoorwaarden gekomen en lijkt het project niet resoluut langs alle klippen te kunnen loodsen. Dan komen fysieke en financiële belemmeringen om de hoek kijken.
Een van de gedachten achter het vormen van 'Huis van de Buurt' was dat functies van de deelnemende instanties in elkaar geschoven konden worden, waardoor economischer met het totale budget kon worden omgegaan. Dat blijkt maar héél beperkt het geval. Bovendien is nu al duidelijk, dat Huis van de Buurt vestiging Stadshart bij de aftrap op 1 januari 2009 nog geen definitieve behuizing zal hebben die geschikt is om alle gedroomde functies onderdak te bieden. Ondertussen is wel de fusie van Stichting Welzijn Binnenstad met haar 'zuster' in Westerpark tot 'IJsterk' beklonken. IJsterk gaat 1 januari 2008 officieel van start. Het is maar de vraag of daar niet juist de dubbelingen ontstaan die men in Huis van de Buurt dacht weg te werken. Tel uit je winst.

AGENDA

Mozes & Aaronkerk, Waterlooplein 205
Mozeshuis Winteracademie 2008
'Amsterdam Wereldboekenstad'
De kracht van het boek;
10 januari t/m 1 februari op de donderdagen en vrijdagen (10 tot 19 uur)
opening 10 januari Aanmelding vanaf 9 uur.
Info: www.mozeshuis.nl/
Zie ook: www.amsterdamwereldboekenstad.nl

Bethaniënklooster, Barndesteeg 6B
Elke vrijdag gratis Lunchpauzeconcert om 12.30 uur door studenten van het Conservatorium van Amsterdam.
vrijdag 4 en zaterdag 5 januari 2008: Solo?! aanvang 20.15 uur. Toegang: €15,-
In Solo?! zingt Esther Linssen naast Italiaanse liederen (o.a. van Franco Alfano) werk van zeer uiteenlopende componisten (o.a. van Britten, Strauss en Gershwin) en neemt u mee op een ware rollercoaster rit voor het muziekliefhebbende oor dat graag naar een theatrale sopraan luistert. Esther studeerde in 1996 af aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en wordt op piano begeleid door Peter Nilsson.
zondag 6 januari 2008: Clazz at the Monastery. aanvang 15.30 uur. Toegang: €16,50 (kinderen t/m 12 jaar vrij entree)
Spannende ontmoeting tussen het toonaangevende rietkwintet Calefax en de eigenzinnige jazzpianist Michiel Braam.
Donderdag 10 januari 2008: Mozart, aanvang 20.15 uur. Toegang: €16,50 (kinderen t/m 12 jaar vrij entree)
Coen Stuit - klarinet, Maria Milstein - viool, Miguel Simões - viool, Elka Berberich - altviool, Gideon den Herder - cello, Jaap Kooi – piano.
Zondag 13 januari 2008: Aventure & Ensemble Braccio, aanvang 11.00 uur. Toegang: €16,50 (kinderen t/m 12 jaar vrij entree)
Arnout Lems - zang, Peter De Clercq en Patrick Denecker - renaissance-blokfluit, Ita Hijmans - blokfluit / leiding
Ensemble Braccio: Jonathan Talbott - sopraanviool, Tormod Dalen - basviool, Judith Depoutot – tenorviool
Info: www.bethanienklooster.nl

Het Internationaal Danstheater, Kloveniersburgwal 87-89
Zaterdag 16 om 19.30 uur en zondag 17 februari om 11 uur en 13 uur: Voorjaarsvoorstelling. Toegang: €10,- (€9,-)
Info: www.intdanstheater.net

Oude Kerk, Oudekerksplein 23
Zondag 30 december Oude Kerk Oudejaarsconcert. Onder het genot van een warm drankje, een muzikale terugblik op het afgelopen jaar, met muziek van J. S. Bach (o.a. Actus Tragicus BWV 106) en Buxtehude. Ensemble Hexachordum o.l.v. David Boos. Aanvang: 20:15 uur. Entree: €10,- (€8,-)
Info: www.oudekerk.nl

Marionettentheater, Nieuwe Jonkerstraat 8:
Op de zondagmiddagen 13 en 27 januari, 3 en 17 februari en 2 maart, 14.30 uur;
Die Zauberflöte van W.A. Mozart
Info: www.marionettentheater.nl

Openbare Bibliotheek Amsterdam, Oosterdokskade 143
T/m 4 februari 2008: Tentoonstelling 30 jaar metro
Foto's en documenten, o.a. van de metrorellen en de bouw van de Oostlijn.
Gratis toegang dagelijks van 10 tot 22 uur.
Info: www.oba.nl

schadevergoedingen

Enige tijd geleden kwam er een jonge vrouw op het spreekuur. Ze had in onderhuur gezeten, maar hoewel ze netjes haar huur had betaald aan haar onderverhuurder, had deze niet op zijn beurt de huur betaald aan de hoofdverhuurder. Die had daarom via de rechter de huurovereenkomst beëindigd. De vrouw wist van niets, maar toen ze op een avond thuiskwam van haar werk, was haar woning leeg en ontruimd.

Wat valt hier nog te doen? De woning was weg, maar de onderverhuurder was natuurlijk aansprakelijk voor de geleden schade. Daarvoor ging zij dus naar de rechter.
Veel mensen hebben een wat overdreven idee over de schade die een slachtoffer vergoed zouden kunnen krijgen. Ik denk dat het door Amerikaanse televisieseries komt en door berichten in de krant over uitkeringen aan slachtoffers, altijd in de orde van grootte van miljoenen. Maar de praktijk van het Nederlandse recht is zuinig, uiterst zuinig. Smartengeld vanwege stress of spanningen bijvoorbeeld wordt eigenlijk nooit toegekend. Meestal is het te onduidelijk of de spanningen wel alleen het gevolg zijn van de acties of de nalatigheid van de dader en of er misschien niet ook andere oorzaken zijn. En vervolgens moeten die spanningen in euro's worden uitgedrukt. Dat is niet te doen. Slapeloosheid of 'op zijn van de zenuwen' vanwege renovatie-ellende, een voortijdige dood door een gedwongen uitplaatsing van een woning waar men een lang leven in gewoond heeft, het komt allemaal voor, maar het is in geld niet uit te drukken.

In het bovenstaande geval waren er genoeg spanningen geweest, maar ik had me al beperkt tot materiële schade. De deurwaarder die de ontruiming had uitgevoerd, had de spullen opgeslagen maar er ontbrak toch veel en er was veel beschadigd. Natuurlijk waren daar na de ontruiming niet zo veel betalingsbewijzen meer van. Op de zitting noemde de vrouw een duur fototoestel dat verdwenen was, zonder bonnetje. De rechter keek toen naar de onderverhuurder, die er ook was, en vroeg of hij zich ertegen verzette. Hij had geen advocaat en zei: "Dat zal ze wel niet verzinnen." Als hij een advocaat had gehad, had die zich standaard wel verzet en was er niets voor toegekend. Vervolgens moet de waarde die op de aanschafbon stond of die het apparaat hoe dan ook had gekost, worden afgeschreven. Een duur fototoestel wordt geacht tien jaar mee te gaan, zodat na tien jaar nog maar een tiende van de oorspronkelijke waarde vergoed hoeft te worden. Nadat het afgeschreven is, geldt de tweedehands waarde, die in principe getaxeerd moet worden. Doordat ze geen woning meer had was de vrouw bij haar moeder ingetrokken, die in Gelderland woonde. Gedurende een maand of drie had ze elke dag voor haar werk op en neer gereisd. De rechter meende dat de treinreizen alleen vergoed konden worden, als ze het kaartje had bewaard. Dat had ze in ongeveer de helft van de gevallen gedaan. Uiteindelijk kreeg ze voor alle verdwenen en beschadigde spullen een bedrag van € 1500,- toegewezen.
Het Nederlandse recht is zuinig, uiterst zuinig.
Vaak is het verband tussen de nalatigheid van de dader en de geleden schade problematisch. De gemeente heeft een speciaal Schadebureau dat schade moet vergoeden die is ontstaan door de aanleg van de Noord/Zuidlijn van de metro. Ik had bij dit bureau een verzoek ingediend namens een Perzisch restaurant. Het Schadebureau wilde toen over een periode van zeven jaar weekcijfers over de omzet hebben. Pas dan kon voldoende zorgvuldig bekeken worden of er sinds de werkzaamheden voor de Noord/Zuidlijn significant minder omzet was. Het restaurant echter kon aan die eis niet voldoen omdat de omzet niet per week was bijgehouden en omdat er in de jaren voor de aanleg van de Noord/Zuidlijn ernstige lekkages waren geweest die ook al voor vermindering van de omzet hadden gezorgd. Hierdoor kon er geen eenduidig verband meer gelegd worden tussen de werkzaamheden voor de Noord/Zuidlijn en de gederfde omzet. Het verzoek werd afgewezen. Het Schadebureau had twee jaar over de uitspraak gedaan. Een half jaar voor deze uitspraak werd het restaurant opgeheven omdat er te weinig gasten kwamen.
Het Schadebureau werkt gratis. Maar in verreweg de meeste gevallen moeten mensen veel kosten maken en aan langdurige procedures beginnen, terwijl de kans groot is dat het weinig tot niets oplevert. Een cliënte zei een keer, toen ik dit -voorzichtig - had uitgelegd: "Misschien moet ik mijn incasseringsvermogen verbeteren." Daar kon ze best gelijk in hebben. Met het recht in ieder geval komt iemand die schade geleden heeft, treurig genoeg, vaak volstrekt niet verder.

Peter Commandeur
Huurspreekuur d'Oude Stadt
Nieuwe Doelenstraat 55
Spreekuur:
woensdagmiddag van 2 tot 5 uur
woensdagavond van 7 tot 8 uur

In de binnenstad bestaat al ruim twee jaar het Wijksteunpunt Wonen Centrum. In 2005 hebben het Huurteam Binnenstad, de Woonspreekuren en de Wijkcentra hun krachten gebundeld om de ondersteuning van huurders verder te verbeteren. Het Wijksteunpunt Wonen Centrum heeft mede als voorbeeld gediend voor de oprichting van andere steunpunten in de stad. Daar zijn wij best trots op. De huurteams bestaan dit jaar precies tien jaar

WijksteunpuntWonen Centrum
alles over huren > www.wswonen.nl

IJsterk

Buurtcentrum de Boomsspijker wordt IJSTERK

Welzijn Westerpark en Welzijn Binnenstad (waar het buurtcentrum tot nu toe deel van uitmaakte), slaan de handen ineen. Gezamenlijk gaan zij verder als IJsterk. Samen levert dat een sterke combinatie op die oog heeft voor vragen en wensen van burgers en stadsdelen. De activiteiten in de Amsterdamse stadsdelen Westerpark en Centrum en de bestaande kinderopvang-organisaties Bink, Kinderopvang Binnenstad en Gastouderbureau Opvang Thuis blijven bestaan of worden aangevuld. Maar er wordt ook vernieuwd door middel van een werkwijze die niet ongevraagd bepaalt wat goed is, maar die de burgers stimuleert zelf actie te ondernemen. IJsterk wil werken aan "sterke mensen in sterke wijken" en zorgen voor "vrolijke kinderen in professionele kinderopvang" en staat voor een betrokken manier van dienstverlening, voor iedereen, in samenwerking met iedereen.

Huizen van de buurt

In het Huis van de buurt zijn de diensten van het wijkcentrum, het buurtcentrum en het loket Zorg en samenleving te vinden. Ook de Blankenbergstichting voert veel van zijn diensten uit in het Huis van de buurt. Het is de bedoeling dat de gezamenlijke huisvesting in de komende jaren gestalte gaat krijgen. Ondertussen worden er al een aantal gezamenlijke activiteiten en projecten georganiseerd, waaronder de Vrijwilligersdag, de Senioren Informatiemarkt, de Geveltuindag en het Slootjesfestival.

Inschrijving en informatie Buurtcentrum De Boomsspijker

Inschrijfdag: zaterdag 12 januari van 11.00 tot 13.00 uur. U kunt die dag ook met pin betalen. Inschrijven kan verder vanaf 14 januari van maandag t/m donderdag van 10.00 tot 17.00 uur, vrijdag van 10.00 tot 14.00 uur (alleen contante betaling mogelijk). U kunt ons programma ook vinden op het internet: www.ijsterk.nl

Het buurtcentrum is gesloten van 22 december t/m 7 januari 2008.

Kindertheater de Boomsspijker

In de theaterzaal van Buurtcentrum De Boomsspijker kunt u op zondagochtenden en- middagen leuke gevarieerde kindertheatervoorstellingen bijwonen voor peuters (2+) en kinderen vanaf vier jaar. Theatervoorstellingen vol fantasie, spanning, muziek en dans.

Let op de affiches/vooraankondigingen op scholen, buurtcentra en speeltuinen in de binnenstad.

Zondag 13 januari om 11.00 bent u van harte welkom bij "Oud licht in een doosje" door theatergroep Amber – voor kinderen vanaf 2 jaar. De voorstellingen kosten € 5,- voor kinderen en € 6,- voor volwassenen. U moet wel van tevoren reserveren: tel 020-6264002 of theater.bs@welzijnbinnenstad.nl. Indien u op de hoogte wilt blijven van het programma-aanbod van het Kindertheater kunt u zich aanmelden voor de digitale nieuwsbrief via theater.bs@welzijnbinnenstad.nl.

De Minipins

In buurtcentrum de Boomsspijker is een speelgroep voor dreumesen in de leeftijd van anderhalf tot tweeëneenhalf jaar. De Minipins is opgezet om kleine kinderen te laten spelen en ook alvast te laten wennen aan het ritme van de peuterspeelzaal. De Minipins zijn er op woensdag-, donderdag- en vrijdagochtend van 9.00 tot 12.00 uur. Het is vereist dat uw kind staat ingeschreven bij een peuterspeelzaal of kinderdagverblijf. Want zodra daar er een plekje vrij is kunnen ze 'doorstromen' zodat wij weer nieuwe kinderen kunnen plaatsen.

De ouders zijn samen met een vaste medewerkster van de Boomsspijker verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de speelgroep. Vandaar dat er de verplichting is om regelmatig mee te draaien in de groep. Per ochtend spelen maximaal tien kinderen waarbij tenminste één ouder aanwezig is die overal voor zorgt. De contributie bedraagt €10,-- per maand voor één ochtend in de week en twee ochtenden is € 20,-- per maand. Voor meer informatie kunt u terecht bij Jacqueline Thamm, tel. 6264002.

Open Podium in theaterzaal van de Boomsspijker

Al 5 jaar is het Open Podium in de Boomsspijker een begrip. We streven ernaar om ons publiek te trakteren op een zo gevarieerd mogelijk aanbod aan artiesten. Zo hebben we de afgelopen jaren kleinkunstenaars, dichters, (buik) dansers, cabaretiers, rappers, singer-songwriters, maar ook jongleurs en straatartiesten de revue zien passeren.

Het open podium biedt beginnende artiesten ook de gelegenheid om een `try out' te doen voor publiek.

Frans van Barschot (voormalig NOB belichter) is onze lichtontwerper en Rob Linders is verantwoordelijk voor het geluid. Het Open Podium staat open voor veel (nieuws!) dus meld je aan via a.keja@welzijnbinnenstad.nl. of kom in ieder geval een keer kijken!

Eerstkomende Open Podium in 2008 op 18 januari om 20.00 uur.

Slootjesfestival

Het Slootjesfestival werd afgelopen jaar voor het eerst georganiseerd en bleek een groot succes. Een dergelijk festival voor de buurt voorziet blijkens het succes in een behoefte waar de afzonderlijke activiteiten niet in voorzien, namelijk het zichtbaar maken van de diversiteit in de buurt, gecombineerd met de culturele rijkdom en dynamiek van de buurt(bewoners).

De Boomsspijker gaat samen met Wijkcentrum d'Oude Stadt wederom een Slootjesfestival organiseren op zondag 25 mei. Het aanbod van deze dag bestaat o.a. uit een presentatie van reguliere kunst- & cultuuractiviteiten. Daarnaast kunnen amateurbeoefenaars uit de buurt - jong en oud - zich presenteren op het festival. Wilt u een bijdrage leveren aan het festival, neem dan contact met ons op.

Zondag 25 mei, 13.00-17.00 uur, De Boomsspijker.

©PHOTO: ALOYS GINJAAR